Sfântul prooroc Naum

(1 decembrie)

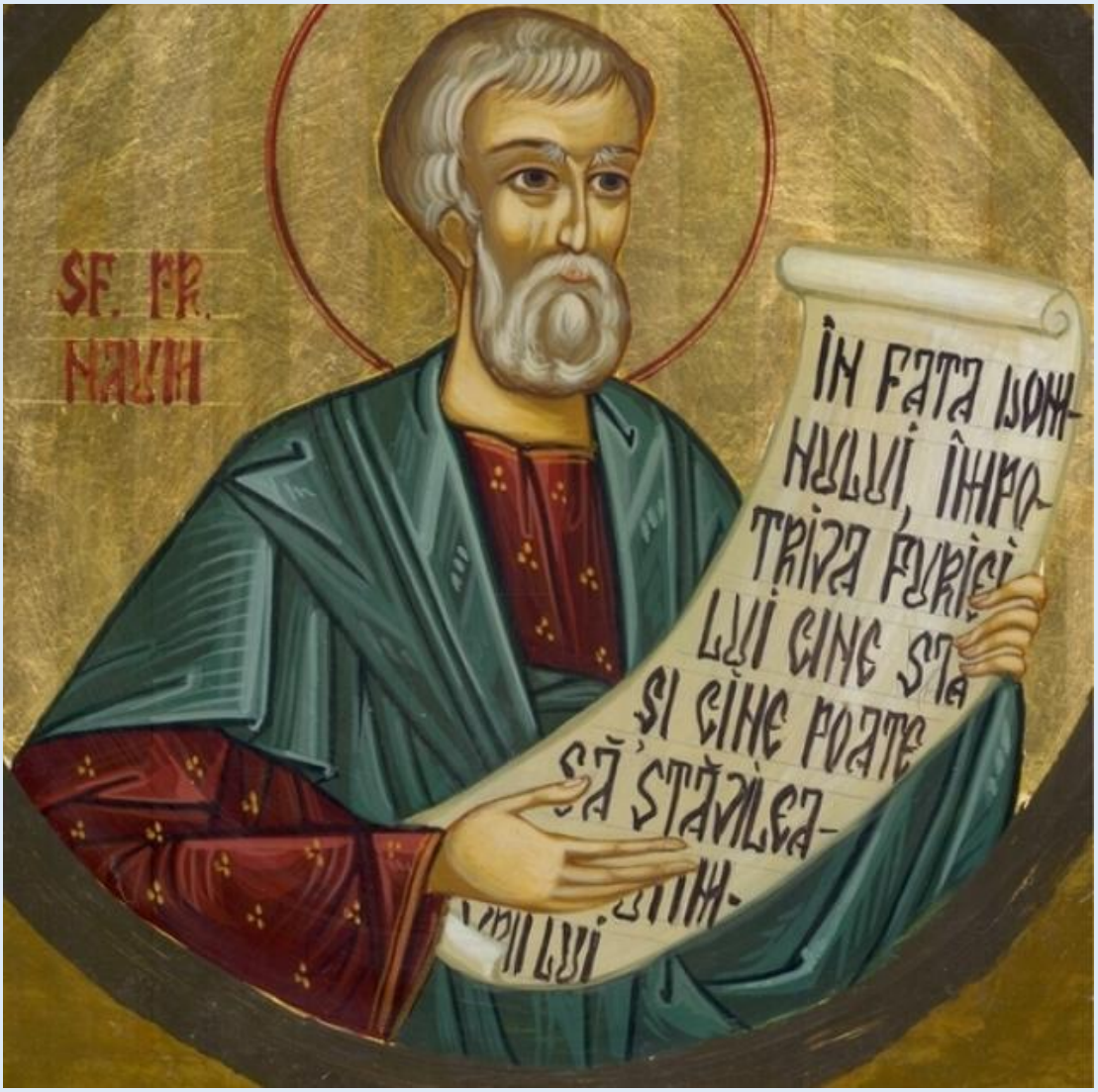

Sfântul proroc Naum, al cărui nume înseamnă ,,mângâiere’’originar din Elcheseea, localitate aflată de cealaltă parte a Iordanului, aproximativ în dreptul Vegavariei a prorocit ninivitenilor, după Sfântul proroc Iona, cum că, dacă nu se pocăiesc, cetatea lor se va pierde cu apă şi cu foc, ceea ce s-a şi întâmplat. Ninivitenii, întorşi la faptele lor cele rele dintâi, nu l-au mai ascultat pe proroc şi, în consecinţă, o parte din cetate, făcându-se cutremur mare, s-a scufundat în lacul ce o înconjura, iar o parte a fost arsă de focul venit din pustie. Sfântul proroc Naum a mai prorocit şi altele care s-au adeverit şi a adormit cu pace la 45 de ani de la naşterea sa, fiind îngropat cu cinste în pământul său.

Index

În această lună (decembrie), ziua întâia - Sfântul prooroc Naum (Minei).....3
Canon de rugăciune către Sfântul proroc Naum 13
Vechiul Testament - Naum.....21
Introducere la Cartea profetului Naum 21
Capitolul 1 - Mânia Domnului. Profeţii despre Iuda şi Ninive.....22
Capitolul 2 - Vestirea mântuirii. Împotriva leului din Asur 23
Capitolul 3 - Încă o vedenie despre căderea Ninivei. Cetatea piere, profetul jubilează 23
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului prooroc Naum.....25
Sfântul proroc Naum - drumul spre sfințenie 27
Sinaxar 1 decembrie 28
Sinaxar - Sfântul proroc Naum (Tedeum) 30
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul proroc Naum; Sfântul cuvios Filaret cel milostiv (Te Deum).....31
Proloagele din 1 decembrie 33
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 1 decembrie 36
Viaţa şi pătimirile Sfântului proroc Naum 42
Pr. dr. Dorin Octavian Picioruș: Predică la pomenirea Sfântului profet Naum 48
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Simonos Petras 53
Icoane.....55

În această lună (decembrie), ziua întâia - Sfântul prooroc Naum (Minei)

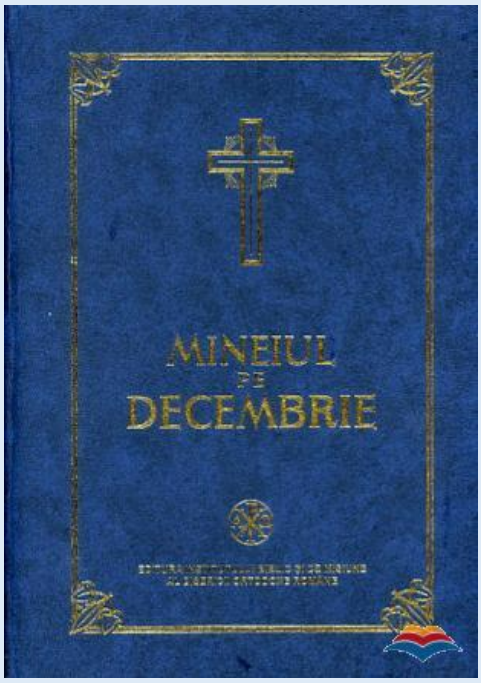

La Vecernie

Aliluia. La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 6; 3 din Octoih şi 3 ale sfântului, glasul al 3-lea:

Podobie: Mare este puterea Crucii Tale Doamne...

Darul Sfântului Duh, S-a sălăşluit întru tine proorocule al lui Dumnezeu, şi cu strălucirea Sa te-a făcut făclie prea luminată, şi prin tine mai-nainte propovăduieşte cele ce vor să fie, Ninivei celei mari.

Nor luminos te-ai arătat, Naume, proorocule al lui Dumnezeu, picând ploaia cunoştinţei de Dumnezeu, şi ai adăpat cu apa judecăţii lui Dumnezeu, cetatea Ninevitenilor, care iarăşi a fost îngreuiată cu păgânătatea.

Făcându-te părtaş slavei celei nesfârşite, Naume, proorocule al lui Dumnezeu, şi nespusei bucurii şi îndulcirii dumnezeieşti; roagă-te pentru noi Stăpânului tuturor, de Dumnezeu insuflate.

Slavă..., Şi acum... a Născătoarei

Mare facere de bine dobândind prin tine, Preacurată, împreună cu proorocii cinstim pe Fiul tău, care a primit a se naşte din pântecele tău, pentru milostivirea cea desăvârşită, şi a zidit din nou neamul omenesc.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea

Văzând pe Cel născut dintru tine spânzurat pe lemn fără suflare, ceea ce eşti fără prihană, strigai cu amar: Fiul meu prea dorite, cum a apus frumuseţea Chipului Tău, ascunzându-Se de voia Sa sub umbra morţii?

Stihoavna din Octoih.

Troparul, glasul al 2-lea: Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Naum, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

După obişnuitele Catisme, Sedelnele Octoihului. Şi Psalm 50. Canoanele amândouă din Octoih, şi al proorocului pe 4.

Canonul proorocului

facere a lui Teofan

Cântarea 1-a, glasul al 5-lea

Irmos: Calul şi pe călăraşul în Marea Roşie, i-a scuturat Hristos, cela ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, şi pe Israil l-a mântuit, pe cel ce cântă cântare de biruinţă.

Naume de Dumnezeu insuflate, bucurându-ne fericim darul cel dumnezeiesc al minții tale, celei ce dumnezeieşte s-a cârmuit de Dumnezeu, şi s-a luminat cu darul Lui, de Dumnezeu primitule.

Glăsuind în sufletul tău, darul Duhului de sus, proorocule, după vrednicie a suflat întru tine lucrarea proorocească, şi ţi-a pregătit limbă insuflată de Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Slavă...

Organ te-ai arătat lovit de coarda Duhului, lăudând pe Dumnezeu cel râvnitor, şi spunând tuturor nefăţarnică judecata Lui, vrednicule, de laudă.

Şi acum..., a Născătoarei

Binecuvântată Fecioară prea curată, păzeşte pe cei ce te laudă pe tine cu credinţă şi cu dragoste, ca pe o cinstită Maică a lui Dumnezeu; alinând sălbătăcirea cea neîmblânzită a supărărilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cela ce ai înfipt pe nimic...

Cu împărtăşirea Făcătorului de viaţă şi Dumnezeiescului Duh, te-ai făcut luminat văzător de Dumnezeu. Pentru aceasta cu voia cea dumnezeiască, cele de departe ca şi cum ar fi de faţă tuturor mai-nainte le-ai spus, mai-nainte curăţindu-te, de Dumnezeu insuflate.

Slavă...

Ca un văzător de cele dumnezeieşti, ai prevăzut osânda răsplătirii împotriva vrăjmaşilor păgâni, care defăimau dumnezeiasca îndelungă răbdare, îngăduirea şi bunătatea, pentru răutatea lor cea nevindecată.

Şi acum... a Născătoarei

Cela ce din nimic a făcut odată toate, Iubitorul de oameni, iese din sfântul tău pântece Preacurată, şi Se face Om, pentru milostivirea cea prea mare, ca să mântuiască pe oameni.

Irmosul: Cela ce ai înfipt pe nimic pământul cu porunca Ta, şi ai ridicat neţinut pe cel îngreuiat, întăreşte Biserica Ta pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, unule Bune şi Iubitorule de oameni.

Sedealna glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne

închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită Învierea Sa.

Fiindu-ţi gândul neamestecat cu chipurile cele de jos, mărite Naume, te-ai făcut primitor curat Dumnezeiescului Duh, primind luminat strălucirile Lui, şi luminând pe toţi. Pentru aceea te rugăm, roagă-te pentru pacea lumii.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Minunea cea mare a zămislirii, şi chipul cel negrăit al naşterii tale, întru tine s-a cunoscut curată pururea Fecioară. Îmi spăimântează gândul, şi-mi minunează cugetul slava ta, Născătoare de Dumnezeu, care s-a tins către toţi, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei

Prin Crucea Fiului tău de Dumnezeu dăruită, a încetat toată rătăcirea idolilor, şi puterea dracilor s-a călcat. Pentru aceea toţi credincioşii, după datorie pururea te lăudăm, bine te cuvântăm, şi mărturisindu-te cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim.

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiască economia Ta, Hristoase, cunoscându-o Avaacum cu prevedere, cu frică a strigat către Tine: Venit-ai spre mântuirea poporului Tău, ca să mântuieşti pe unşii Tăi.

Fiind luminat cu raza Duhului, ai vestit mai-nainte grozava pustiire a Ninivitenilor, arătându-le arătătorule de cele dumnezeieşti, că nu vor scăpa de puterea lui Dumnezeu.

Judecata Ziditorului cea dreaptă hotărăşte cumplită pierderea de tot a poporului celui vrăjmaş; precum proorocind ai grăit, Naume, proorocule al lui Dumnezeu, prea fericite.

Slavă...

Fiind împodobit sufletul proorocului Tău cu cugetare smerită, s-a înălţat mai presus de fiinţă către vederea Dumnezeirii Tale, Bunule, şi către luminarea dumnezeieştii ştiinţe.

Şi acum... a Născătoarei

Marie, Doamna făpturii, ca ceea ce singură ai născut pe Împăratul tuturor, prea lăudată, arată-mă izbăvit de tirania patimilor cu rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cela ce Te îmbraci cu lumina ca cu o haină, la Tine mânec, şi către Tine strig: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Având viață fără prihană, şi curată, te-ai învrednicit de lucrarea şi de luminarea Sfântului Duh, proorocule Naume prea cinstite.

Trupul l-ai supus cu osârdie gândului celui singur stăpânitor, punând suişuri în inima ta. Pentru aceea ai dobândit arătarea cea cuvioasă lui Dumnezeu.

Slavă...

Darurile cele alese ale celor ce s-au cinstit cu proorocia, sunt mai presus decât cele ce se văd; că printr-însele grăieşte Duhul Sfânt, Preabunul Domnul.

Şi acum... a Născătoarei

Nici gând ceresc nu va putea cu adevărat să te laude pe tine, Născătoare de Dumnezeu, precum se cade; că ai născut pe Ziditorul, care este lăudat de puterile cereşti.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea patimilor....

Să lăudăm credincioşii pe cel ce a fost casă dumnezeiescului dar, şi care s-a făcut lăcaş curat arătării lui Dumnezeu, celei mai presus de gând.

Slavă...

Cel ce a primit lumina cea neapusă a Dumnezeiescului Duh, şi a câştigat gând îndumnezeit, îndeamnă pe credincioşi către laudă.

Şi acum... a Născătoarei

Puterile cele de gând, şi toate neamurile oamenilor te slăvesc pe tine, ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu, cea pururea binecuvântată şi cu totul fără prihană.

Irmosul: Marea patimilor cea sălbăticită, cu viforul cel stricător de suflet, alină-o Stăpâne Hristoase, şi mă scoate din stricăciune ca un Milostiv.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Luminându-se cu Duhul curată inima ta, s-a făcut lăcaş prea luminat de proorocie, că cele de departe le vezi ca şi cum ar fi de faţă. Pentru aceasta te cinstim, proorocule fericite, Naume prea lăudate.

Sinaxar

În întâia zi, amintirea Sfântului prooroc Naum.

Stih: Pe Naum Elcheseul ce şi-a dat duhul.
Al smirnei cu smirna cuvântului mă trage dorul.
La întâia zi a lui Decembrie s-a dus,
Naum din viața aceasta la cele de sus.

Acesta a fost din Elchesem, cel de ceea parte de Batarim, trăgându-se din neamul lui Simeon, şi a apucat mai-nainte de Hristos cu patru sute şaizeci de ani. Acesta după proorocul Iona a proorocit şi a dat semn Ninivei cetăţii, că va să piară de ape dulci şi de foc ce ieşea din pământ. Această proorocie s-a şi plinit cu lucrul. De vreme ce iezerul ce era împrejurul ei, umflându-se de cutremur o a cufundat; apoi venind foc dinspre pustie, a ars cea mai înaltă parte a ei. Acestea proorocind asupra Ninivei, şi scriind cartea sa pe care a împărţit-o în trei capete, a murit cu pace şi s-a îngropat la pământul său. Să se ştie că Naum, înseamnă odihnă sau mângâiere tuturor; sau minte; sau pricepere.

Tot în această zi, prea cuviosul Filaret milostivul.

Stih: Mori tu cel ce toată fapta bună după numire.
Părinte o ai iubit, însă mai mult pe milostivire.

Acestea era pe vremea împăraţilor Constantin şi Irina, la anii şapte sute optzeci, trăgându-se din latura Paflagonilor, fiu oarecăruia Gheorghie şi Annei. Luându-şi femeie legiuită, prin nuntă, se îndeletnicea cu lucrarea pământului; şi din aceea agonisindu-şi cele de nevoie spre vieţuire, multă milostenie împărţea la săraci.

Dar din pizma diavolului, la atâta de mare sărăcie a ajuns pururea pomenitul, ca oarecând Iov, încât era lipsit şi de hrana cea de nevoie, însă Dumnezeu nu l-a trecut pe el cu vederea până în sfârşit; căci a lucrat prin a sa pronie, ca Constantin fiul împărătesei Irinei, să-şi ia luişi femeie pe nepoata acestui Sfânt Filaret cu numele Maria plină fiind ea de frumuseţe şi sufletească şi trupească şi dar s-a întâmplat ca şi Sfântul Filaret, să se cinstească cu vrednicia de Ipat. De la care multă bogăţie agonisind, o împărţea pe ea cu îmbelşugare la săraci.

Deci fiindcă de trei ori fericitul a cunoscut mai-nainte, moartea sa şi mutarea cea către Hristos, a chemat toate rudele sale, şi le-a spus mai-nainte, ce era să se întâmple fiecăruia; adăugând încă şi aceste vrednice de pomenire: Nu uitaţi fiii mei şi rudele mele, iubirea de străini; nu poftiţi lucruri străine. Nu lipsiţi de la slujbele Bisericii; şi ca să zic în scurt, precum mă vedeţi pe mine că vieţuiesc, aşa petreceţi şi voi. Acestea zicându-Ie, şi rugându-se pentru dânşii, s-a odihnit cu pace.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Anania persul.

Stih: Anania cu trupul către a trupului strujire.
În al său trup nu ia nici o mică simţire.

Acesta a fost de la Arvil cetatea Persiei; şi fiind prins pentru credinţa lui Hristos, multe şi nesuferite munci a răbdat fericitul. Iar când era aproape să-şi dea sufletul la Dumnezeu, a zis aceste cuvinte: Văd o scară care ajunge până la Cer; văd încă şi nişte tineri cu chip luminat, care mă cheamă zicându-mi: Vino împreună cu noi, vino, şi te vom duce înlăuntru cetăţii celei pline de lumină şi de veselie; şi acestea zicând şi-a dat duhul.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Antonie cel nou.

Stih: Acesta către Antonie cel mare privind.
Şi cu faptele prin pustnicie s-a arătat asemenea fiind.

Tot în această zi, Sfântul Onisim, arhiepiscopul Efesului care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Trupul lui Onisim deşii a intrat în pământ.
Izvorăşte tuturor celor ce au trebuinţă folositor dar nedeşertat.

Tot în această zi, pomenirea celor dintru Sfinţi, părinţii noştri: Anania şi Solomon arhiepiscopii Efesului.

Stih: Doi păstori ai unei turme s-au săvârşit.
Şi către un loc amândoi au trecut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Domnul părinţilor Cel Preaînălţat, văpaia o a stins, şi pe tineri i-a rourat; pe cei ce cântau cu un glas: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Ca cei ce avem mai mare cetelor pe proorocul cel prea văzător de Dumnezeu, cu cinste să prăznuim dumnezeieşte, cu cântare cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Cunoscându-te pe tine că eşti organ mişcat de Duhul şi trâmbiţă insuflată de Dumnezeu, te chemăm în ajutor, cântând laude: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă...

Încununatu-te-a Domnul dumnezeiescule proorocule şi dar ţi-a dat a spune mainainte cele viitoare; căruia toţi cântăm: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Şi acum..., a Născătoarei

Uşă neumblată, te-a văzut proorocul, Fecioară prea curată, prin care a trecut numai Acela, căruia toţi cântăm: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Ţie Făcătorului tuturor...

Îndumnezeindu-te cu lumina cea fără de materie a stăpânitoarei Treimi, proorocule, cânţi veselindu-te: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu sfinţită cuviinţă cinstind sfinţită pomenirea ta, dumnezeiescule proorocule, cântăm: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei

Întăreşte curată sufletul meu cel slăbănogit cu patimile greşelilor, ca să laud naşterea ta Fecioară, cea prea proslăvită întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Ţie Făcătorului a toate, tinerii în cuptor împreunând danţ a toată lumea, cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Isaie dănţuieşte...

Pe pământ ai avut vieţuire adevărat întocmai cu a îngerilor, şi acum te-ai sălăşluit în ceruri, împreună cu cetele îngereşti, apropiindu-te de Raza cea cu trei Lumini, din care umplându-te, caută spre cei ce te laudă pe tine.

Slavă...

Pe tine, fericite, te aducem rugător către Dumnezeu pentru lume; roagă-te dar proorocule, ca cel ce ai îndrăzneală, să se dea credincioşilor izbăvire, şi mântuire şi iertare de greşeli.

Şi acum... a Născătoarei

Ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu, te numim credincioşii, după cuviinţă şi după potrivire, dumnezeiască Născătoare de Dumnezeu curată şi odată cu numirea cinstim naşterea ta cea slăvită, Preasfântă Maică Fecioară.

Irmosul: Isaie dănțuiește, Fecioara a avut în pântece, şi a născut Fiu pe Emmanuil, pe Dumnezeu şi Omul; Răsărit este numele Lui, pe care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi...

Mintea ta fericite, o ai făcut oglindă neîntinată a dumnezeieştilor străluciri, de Dumnezeu grăitorule proorocule, şi organ răsunător al Preasfântului Duh, mai-nainte vestind naşterea lui Hristos din Fecioară.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul proroc Naum

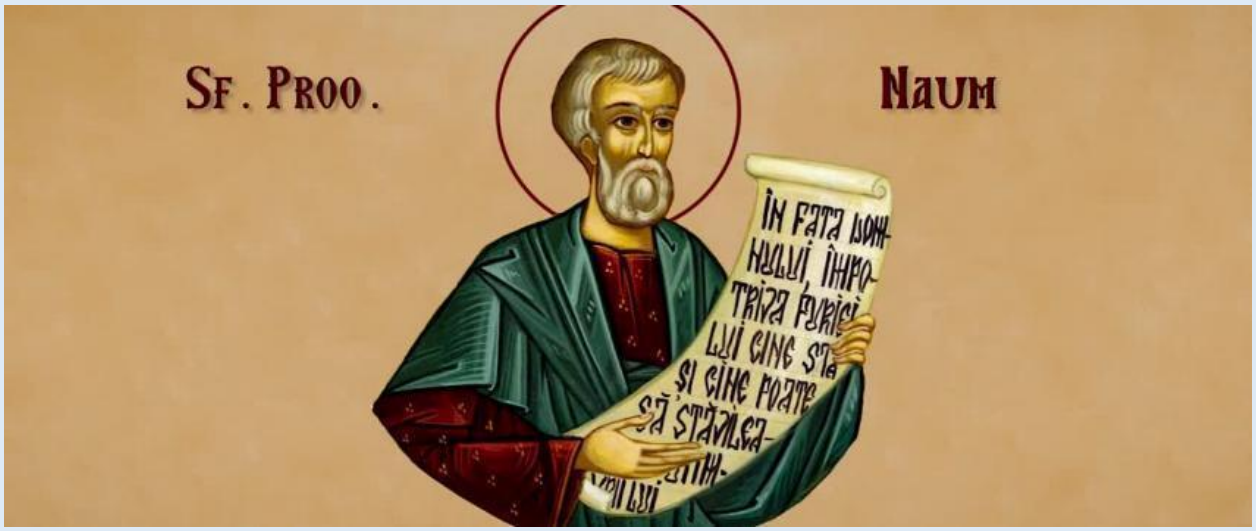

Troparul Sfântului proroc Naum, glasul al 2-lea: A proorocului Tău, Doamne, Naum pomenire prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1, glasul al 5-lea

Irmos: Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a surpat Hristos, cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ puternic şi pe Israel l-a izbăvit, pe cel ce cânta cântarea de biruinţă.

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte prorocule Naum, de Dumnezeu insuflate, bucurându-ne, fericim darul cel dumnezeiesc al minţii tale, celei primite de la Dumnezeu şi luminate de harul Lui; o, de Dumnezeu insuflate!

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De sus coborând în sufletul tău harul Duhului, prorocule, ţi-a insuflat ţie după vrednicie, lucrare proorocească şi ţi-a pregătit limbă insuflată de Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Organ atins de pana Duhului te-ai arătat, lăudând pe Dumnezeu cel plin de râvnă şi spunând tuturor că judecata Lui este nepărtinitoare, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prea binecuvântată, Fecioară prea curată, izbăveşte pe cei ce te laudă pe tine cu credinţă şi cu dragoste, ca pe o cinstită Maică a lui Dumnezeu, potolind neîmblânzita sălbăticie a primejdiilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce cu porunca Ta...

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu împărtăşirea Făcătorului de viaţă şi Dumnezeiescului Duh te-ai făcut prea luminat la suflet. Pentru aceasta, din insuflare dumnezeiască, ai fost pus a vesti de mai înainte tuturor, în chip lămurit, cele ce aveau să vină, de Dumnezeu insuflate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un bun văzător al celor dumnezeieşti ai văzut de mai înainte, fericite, pedeapsa ce avea să vină împotriva vrăjmaşilor celor nelegiuiţi, care defăimau îndelungă răbdarea, îngăduinţa şi bunătatea dumnezeiască, din pricina răutăţii lor celei nevindecate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Iubitorul de oameni, Cel care odinioară din nimic a făcut toate, Se naşte din sfântul tău pântece, Preacurată, făcându-Se Om, din iubirea de oameni, ca să mântuiască pe oameni.

Irmosul: Cel ce cu porunca Ta ai înfipt pământul pe nimic şi ai ridicat nereţinut pe cel îngreunat, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Unule, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiasca Ta iconomie Hristoase, cunoscând-o de mai înainte prorocul Naum, cu frică a strigat către Tine: venit-ai spre mântuirea poporului Tău, ca să mântuieşti pe unşii Tăi.

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminat de Raza Duhului, mai înainte ai vestit ninivitenilor ameninţarea pustiirii, arătându-le, grăitorule de Dumnezeu, că nu vor scăpa de puterea lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Judecata Ziditorului cea dreaptă hotărăşte cumplita nimicire a poporului celui vrăjmaş, precum prorocind ai grăit, prea fericite Naum, prorocule al lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împodobit fiind sufletul proroculuiTău cu cuget cumpătat, s-a înălţat mai presus de fire, către privirea Dumnezeirii Tale, Bunule şi către strălucirea dumnezeieştii cugetări.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Marie, Stăpâna făpturii, ca ceea ce singură ai născut pe Împăratul tuturor, prea lăudată, slobozeşte-mă de tirania patimilor, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg şi către Tine strig: luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţă curată şi fără de prihană petrecând, te-ai învrednicit de lucrarea şi de luminarea Sfântului Duh, prea cinstite prorocule Naum.

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trupul l-ai supus cu osârdie gândului celui de sine stăpânitor, punând suişuri în inima ta; pentru aceasta ai dobândit înfăţişare vrednică de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Darurile celor cinstiţi cu prorocia sunt mai presus de cele ce se văd; că printr-înşii grăieşte Duhul Sfânt, cel care este Bun şi Domn.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Nici chiar vreo putere înţelegătoare din ceruri nu va putea cu adevărat să te laude pe tine, Născătoare de Dumnezeu, după cuviinţă că ai născut pe Ziditorul care este lăudat de Puterile Cereşti.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea patimilor...

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să lăudăm, credincioşii, pe cel care a fost casă a dumnezeiescului har; pe cel care s-a făcut vas curat al arătării lui Dumnezeu, celei mai presus de minte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce a primit Lumina cea neapusă a Dumnezeiescului Duh şi a câştigat cuget îndumnezeit, îndeamnă spre laudă pe dreptcinstitorii de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Puterile cele înţelegătoare şi toate neamurile oamenilor te măresc pe tine, ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu, cea pururea Binecuvântată şi cu totul fără de prihană.

Irmosul: Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel de suflet stricător, alineaz-o, Stăpâne Hristoase şi mă scoate din stricăciune, ca un Milostiv.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Luminându-se cu Duhul inima ta cea curată, s-a făcut locaş prea luminat de prorocie; că cele de departe le vezi ca şi cum ar fi de faţă. Pentru aceasta te cinstim, prea fericite prorocule Naum, prea lăudate.

Cântarea a 7-a

Irmos: Domnul părinţilor Cel Preaînălţat văpaia a stins-o şi pe tineri i-a rourat; pe cei ce cântau într-un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca cei ce avem drept mai mare al cetei pe prorocul cel văzător de Dumnezeu, prăznuind cu cinste, dumnezeieşte cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunoscându-te pe tine organ pus în mişcare de Duhul şi trâmbiţă insuflată de Dumnezeu, te chemăm ca ajutător al laudelor noastre, cântând: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Domnul te-a încununat, dumnezeiescule proroc şi har ţi-a dat să vesteşti cele viitoare; pentru aceasta îi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Uşă neumblată te-a văzut pe tine, Fecioară prea curată, prin care Singur a trecut Cel căruia cu toţii Îi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmos: Ţie, Făcătorului a toate...

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndumnezeit fiind de Lumina cea nematerialnică a Stăpânitoarei Treimi, prorocule, cânţi veselindu-te: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu sfinţită cuviinţă cinstind sfântă pomenirea ta, dumnezeiescule proroc, cântăm: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Întăreşte, prea curată, vârtutea sufletului meu cea slăbită din pricina greşelilor şi a patimilor, ca să laud, Fecioară, Naşterea ta, cea prea mărită, întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Ţie, Făcătorului a toate, tinerii cei ce dănţuiau în cuptor, închipuind toată lumea, cântau: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Isaie, dănţuieşte...

Stih: ***Sfinte prorocule Naum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe pământ ai avut vieţuire întocmai ca a îngerilor cu adevărat şi acum te-ai sălăşluit în ceruri, Sfinte prorocule Naum, împreună cu Cetele îngereşti, lângă Lumina cea întreit strălucitoare; de care umplându-te, îndrumi pe cei ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, fericite, te aducem rugător către Dumnezeu pentru lume; roagă-te cu stăruinţă, folosindu-te de îndrăzneala proorocească, să se dea credincioşilor cu bună cuviinţă izbăvire şi iertare de greşeli.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu în chip firesc şi după cuviinţă, cu cuvinte dumnezeieşti, credincioşii te numim Născătoare de Dumnezeu, prea curată şi cu numirea propovăduim prea adevărata cinstită naşterea ta, Preasfântă Fecioară.

Irmosul: Isaie dănţuieşte, Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu şi Omul. Răsăritul este Numele Lui, pe care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Sedealna, glasul al 5-lea. **Podobie:** Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L

lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Păstrându-ţi mintea neprihănită de întipăririle celor de jos, mărite prorocule Naum, te-ai făcut vas prea curat al Dumnezeiescului Duh, primind în chip luminat străLucirile Lui şi împărtăşindu-le tuturor. Pentru aceasta te rugăm: roagă-te, pentru pacea lumii.

Sedealna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 5-lea. **Podobie:** Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită Învierea Sa.

Minunea cea covârşitoare a zămislirii şi chipul cel negrăit al naşterii, întru tine s-au făcut cunoscute, prea curată, pururea Fecioară. Gândul mi se înspăimântă şi cugetul se uimeşte de mărirea ta, care se întinde peste toţi, Născătoare de Dumnezeu, spre mântuirea sufletelor noastre.

Sedealna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 5-lea. **Podobie:** Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită Învierea Sa.

Prin Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu cu har dăruită, s-a nimicit toată rătăcirea idolilor şi s-a călcat în picioare puterea demonilor. Pentru aceasta, credincioşii, după datorie, pururea te lăudăm şi te binecuvântăm; şi mărturisindu-te cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim.

Imnografie

Troparul Sfântului proroc Naum: A proorocului Tău, Doamne, Naum, pomenire prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfântului proroc Naum: Luminându-se cu Duhul inima ta cea curată, s-a făcut locaş prea luminat de prorocie; că cele de departe le vezi ca şi cum ar fi de faţă. Pentru aceasta te cinstim, prea fericite prorocule Naum, prea lăudate.

Vechiul Testament - Naum

Introducere la Cartea profetului Naum

Fericitul Ieronim gândea că numele de Naum (Nahum), care înseamnă „mângâiere“, i-ar fi fost anume rânduit omului care avea să-şi mângâie compatrioţii cu prevestirea căderii Ninivei.

E greu de ştiut dacă şi în ce măsură a izbutit profetul să consoleze, dar e cert că singurul obiectiv al cărţii sale este capitala Asiriei, simbol al opresiunii seculare pe care acest imperiu a exercitat-o asupra poporului evreu; e de ajuns să ne amintim că, în 721 (722) î. H., Sargon al II-lea cucerise Samaria, deportase majoritatea populaţiei şi prefăcuse regatul Israel în provincie asiriană, sub numele de Samerina; amintire dureroasă, ca o rană veşnic deschisă în sufletul unui popor pe care altădată îl cârmuise David, rană care hrănea resentimente vecine cu şovi-nismul.

Situarea în timp a lui Naum ţine seama de două repere: căderea Tebei şi căderea Ninivei. Primul eveniment e amintit în cartea profetului ca fiind un fapt împlinit; or, No-Amon, capitala Egiptului Superior, adică Teba, a fost cucerită şi distrusă de către Asirieni în 663. Pe de altă parte, Ninive a căzut în 612 sub forţele armate reunite ale Mezilor şi Babilonienilor, sub dubla comandă a lui Cinaxar şi Nabo-

polasar. Aşadar, profeţia lui Naum a fost scrisă după 663 şi înainte de 612. Dincolo de numeroasele controverse pe această temă, tradiţia biblică românească optează pentru deceniul 660-650 î. H.; pe de-o parte, căderea Tebei e încă proaspătă în memorie, pe de alta, perspectivei profetice nu i se pot pune hotare.

Stilul lui Naum e ca un ropot de harapnice: văzduhul tremură, adâncul se cutremură, vrăjmaşii se-ngrozesc şi pier, profetul jubilează într-un final de capodoperă vechi testamentară. Pe deasupra tuturor, Dumnezeu este Cel ce face istoria.

Capitolul 1 - Mânia Domnului. Profeţii despre Iuda şi Ninive

1. Proorocie despre Ninive. Cartea vedeniei lui Naum cel din Elcoş.
2. Domnul este un Dumnezeu zelos, Domnul se răzbună, El cunoaşte mânia. Domnul se răzbună pe potrivnicii Săi şi împotriva duşmanilor Săi stă neînduplecat.
3. Domnul este îndelung-răbdător şi mult-milostiv, dar nepedepsit nimic nu lasă. În vifor şi în furtună Îşi face loc, norii sunt pulberea de sub picioarele Lui.
4. El ceartă marea şi o deşartă şi toate râurile cele mari le seacă; Vasanul şi Carmelul se ofilesc şi floarea Libanului se veştejeşte;
5. Munţii se cutremură înaintea Lui şi calinele se fac una cu pământul; pământul se zbuciumă în faţa Lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea.
6. Împotriva furiei Lui cine stă şi cine poate să stăvilească iuţimea urgiei Lui? Văpaia mâniei Lui se varsă ca focul şi stâncile se prăvălesc în faţa Lui!
7. Bun este Domnul; loc de scăpare în zi de strâmtorare, şi pe cei ce se încred în El îi ştie!
8. Dar, printr-o revărsare de ape, va nimici locul Ninivei şi pe vrăjmaşii Lui până în întuneric îi va urmări.
9. Ce puneţi la cale împotriva Domnului? El îi va stârpi cu totul, fiindcă urgia nu vine de două ori.
10. Căci se încâlcesc unii într-alţii ca mărăcinii, când se îmbată la ospeţele lor; pentru aceasta mistuiţi vor fi ca paiele uscate.
11. Din tine a ieşit urzitorul de rele împotriva Domnului şi cel ce sfătuieşte fapte ticăloase.
12. Aşa grăieşte Domnul: "Vor fi pierduţi şi seceraţi, oricât ar fi de viteji şi de mulţi!"
13. Şi te-am smerit, dar nu te voi mai smeri. Voi sfărâma jugul de pe grumazul tău şi voi rupe lanţurile tale!
14. Şi iată ce a poruncit Domnul pentru tine: "Nu vor mai fi urmaşi cu numele tău; din casa dumnezeilor tăi voi sfărâma chipurile cioplite şi turnate şi mormântul tău îl voi pregăti, căci de puţin preţ ai fost!"

Capitolul 2 - Vestirea mântuirii. Împotriva leului din Asur

1. Iată că pe munţi sunt picioarele celui ce binevesteşte, ale celui ce vesteşte pacea! Prăznuieşte, Iuda, sărbătorile tale, împlineşte făgăduinţele tale, că nu va mai trece pe la tine duşmanul cel înverşunat! El este cu totul pierdut!
2. Un vrăjmaş distrugător a pornit împotriva ta, Ninive; păzeşte întăriturile, străjuieşte calea, încinge-ţi coapsele, adună-ţi toate puterile!
3. Căci Domnul a sădit din nou via lui Iacov - slava lui Israel - pe care furii au prădat-o şi i-au stricat viţele.
4. Scuturile războinicilor săi sunt roşii; îmbrăcaţi în roşu aprins sunt oştenii; în focul armelor de oţel carele se ivesc. În ziua de năvală, călăreţii peste câmpii se avântă.
5. Carele de luptă huruie pe uliţe, în pieţe dau unul peste altul. Înfăţişarea lor e ca a flăcărilor de foc, care scapără fulgere.
6. Căpeteniile ei îi aduc aminte... şi se poticnesc în mersul lor... Dau zor spre ziduri şi pregătesc apărători.
7. Porţile fluviilor se deschid şi palatul de spaimă este cuprins...
8. S-a sfârşit! Ea este prinsă şi dusă în robie. Slujnicele ei scot suspine ca porumbeii şi se bat în piept.
9. Ninive este ca un iaz de apă pe vremuri! Locuitorii ei fug. "Staţi, opriţi-vă!" Nici unul nu se întoarce.
10. "Prădaţi aurul! Jefuiţi argintul", căci fără sfârşit sunt comorile ei: tot felul de bogăţii de lucruri scumpe.
11. Ea este pustiită, jefuită şi prădată!... Inimi frânte, genunchi care se încovoaie, coapse care tremură de groază, şi feţele tuturor sunt îngălbenite de spaimă.
12. Unde este culcuşul leilor, peştera puilor de leu în care leul, leoaica şi puiul de leu se învârteau şi nimeni nu îndrăznea să-i tulbure?
13. Leul, care sfâşia şi sugruma prada pentru pui şi leoaice, îşi umplea de pradă peştera şi culcuşurile lui de vânat?
14. "Iată, sunt împotriva ta!", zice Domnul Savaot. Voi arde cu foc carele tale; pe puii tăi de leu sabia îi va străpunge; voi stârpi din ţară prada ta şi nu se va mai auzi glasul solilor tăi!"

Capitolul 3 - Încă o vedenie despre căderea Ninivei. Cetatea piere, profetul jubilează

1. Vai de cetatea cea vărsătoare de sânge, plină de minciună şi de silnicie, din care nu se mai curmă jaful!
2. Pocnet de bici, duruit cutremurător de roţi, cai în galop, care de război care zdruncină pământul;

3. Călăreţi care se avântă, sclipiri de sabie, scăpărări de lance, mulţime de răniţi, grămezi de cadavre, leşuri fără de sfârşit, hoituri, care stau în cale!
4. Numai din pricina multelor desfrânări ale celei desfrânate, frumoasă la chip şi meşteră în farmece, care duce în robie neamurile prin desfrânările ei şi popoarele prin fermecătoriile ei!
5. "Sunt împotriva ta!", zice Domnul. "Voi smulge veşmântul tău, să arăt neamurilor goliciunea şi regatelor ocara ta;
6. Voi arunca asupra ta cu spurcăciuni, te voi batjocori, privelişte te voi face
7. şi oricine te va vedea va întoarce capul de la tine, zicând: "Pierit-a Ninive! Cine o va jeli şi de unde îi voi căuta mângâietori?"
8. Oare tu eşti mai bine întărită decât No-Amon, cea aşezată pe malurile Nilului, înconjurată de apă, a cărei întăritură era marea şi ziduri erau apele?
9. Etiopia împreună cu Egiptul erau nesfârşita ei putere. Put şi Libienii, ajutoarele ei de luptă!
10. Dar şi ea a fost surghiunită şi dusă în robie! Şi tot aşa pruncii ei au fost zdrobiţi la răspântiile tuturor uliţelor; asupra celor de viţă bună au aruncat sorţi şi toţi fruntaşii ei au fost ferecaţi în lanţuri.
11. Tu te vei îmbăta de sichera mâniei Mele şi fără vlagă vei ajunge; tot aşa vei cere şi tu ajutor de la duşmanii tăi.
12. Toate întăriturile tale sunt smochini cu pârgă în ei; dacă le scutură cineva pârga, cade în gura celui ce vrea să o mănânce.
13. Iată poporul tău este ca femeile înăuntrul tău! Porţile ţării tale se vor deschide în faţa vrăjmaşilor tăi şi focul va mistui zăvoarele tale!
14. Adu-ţi apă pentru vremuri de împresurare, repară-ţi întăriturile, frământă lutul, calcă pământul cel clisos şi fă cărămidă tare!
15. Dar şi atunci te va mistui focul şi sabia te va stârpi şi te va prăpădi ca lăcusta, chiar dacă ai fi fără de număr ca lăcustele şi ca stolurile lor.
16. Înmulţitu-ţi-ai neguţătorii tăi mai mult decât stelele de pe cer. Ei sunt ca lăcusta care întinde aripile şi zboară!
17. Căpeteniile tale sunt ca lăcustele fără număr, iar dregătorii tăi, ca stolurile de lăcuste care se aşază pe ziduri în vreme friguroasă şi, după ce răsare soarele, zboară şi nu se mai cunoaşte locul unde au fost.
18. Păstorii tăi dorm, rege al Asiriei! Vitejii dormitează; poporul s-a împrăştiat în munţi şi nu este cine să-l adune!
19. Prăbuşirea ta este fără leac, şi năpraznic prăpădul tău! Toţi cei care vor auzi această veste despre tine vor bate din palme, că peste cine nu s-a abătut necontenit răutatea ta?

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului prooroc Naum

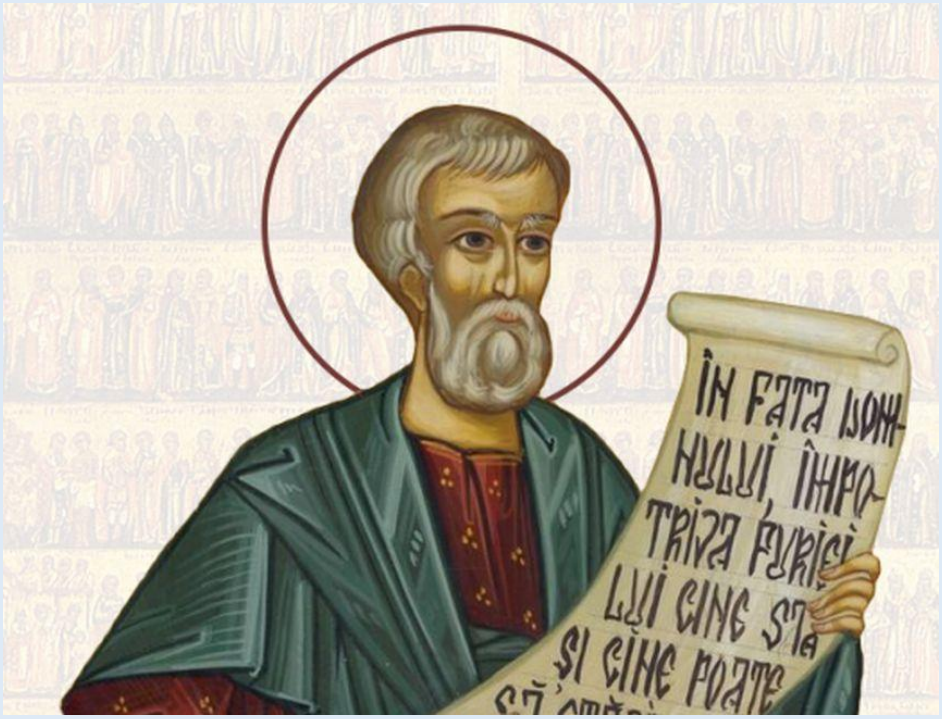

Sfântul prooroc Naum era din Elcheseea, de cea parte de Iordan, în dreptul Vega-variei, din seminţia lui Simeon.

Acesta, după Sfântul prooroc Iona, a proorocit ninivitenilor, cum că cetatea lor se va pierde cu apă şi cu foc; lucru care s-a şi făcut. Pentru că ninivitenii care se pocăiseră puţină vreme prin propovăduirea lui Iona, văzând că nu s-a împlinit asupra lor proorocirea acestuia, iarăşi s-au întors la faptele lor cele rele dintâi şi iarăşi au pornit spre mânie îndelunga răbdare a lui Dumnezeu.

Deci i-au ajuns pe ei această pierdere în chipul următor: era lângă Ninive un iezer mare de apă, care înconjura cetatea, şi, făcându-se cutremur mare de pământ, s-a scufundat cetatea în iezerul acela; iar o parte a cetăţii, care rămăsese pe munte, ieşind foc din pustie a ars-o.

Aşa s-a împlinit proorocirea lui Naum, pedepsind Dumnezeu pe poporul cel păcătos, cu judecata Sa cea dreaptă. Căci pe cei ce îi miluise în zilele lui Iona proorocul pentru pocăinţa lor, pe aceia iarăşi, după ce s-au răzvrătit, i-a pierdut mai pe urmă.

Sfântul prooroc Naum a mai proorocit şi altele din cele ce aveau să fie şi a adormit cu pace la patruzeci şi cinci de ani de la naşterea sa şi a fost îngropat cu cinste în pământul său.

Sfântul proroc Naum - drumul spre sfințenie

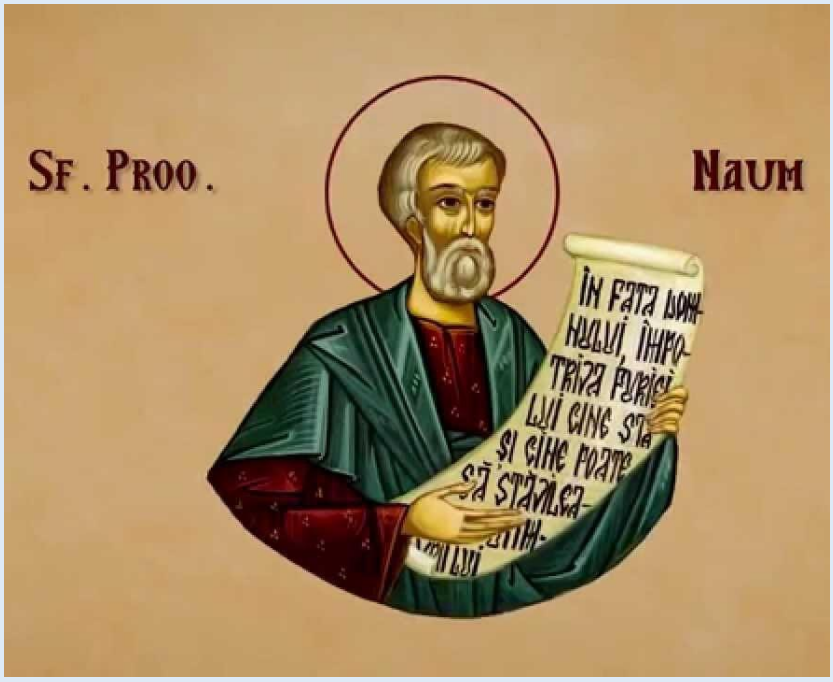

Sfântul proroc Naum, originar din Elcheseea, a prorocit ninivitenilor, după Sfântul proroc Iona, cum că, dacă nu se pocăiesc, cetatea lor se va pierde cu apă şi cu foc, ceea ce s-a şi întâmplat.

Ninivitenii, întorşi la faptele lor cele rele dintâi, nu l-au mai ascultat pe proroc şi, în consecinţă, o parte din cetate, făcându-se cutremur mare, s-a scufundat în lacul ce o înconjura, iar o parte a fost arsă de focul venit din pustie.

Sfântul proroc Naum a mai prorocit şi altele care s-au adeverit şi a adormit cu pace la 45 de ani de la naşterea sa, fiind îngropat cu cinste în pământul său.

Sinaxar 1 decembrie

În această lună, în ziua întâia, pomenirea Sfântului prooroc Naum.

Proorocul Naum, al cărui nume se tâlcuieşte: "odihnă" ori "mângâiere", sau "minte" ori "pricepere", era din seminţia lui Simeon. A trăit cu 460 de ani înainte de Hristos.

Mai târziu, după proorocul Iona, a proorocit şi el de cetatea Ninivei şi a făcut minune în ea. A proorocit că cetatea va pieri de ape dulci şi de foc ieşit din pământ, şi aşa s-a şi întâmplat. Căci lacul din jurul cetăţii, umflat de cutremur, a acoperit-o cu ape; iar focul, venind din pustiu, a ars partea oraşului necuprinsă de ape.

A murit în pace şi a fost îngropat în pământul lui.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului Filaret, milostivul.

Cuviosul Filaret a trăit pe la anul 780, pe vremea împăraţilor Constantin şi Irina. Era de loc din ţara Paflagonilor, fiul unor părinţi de bun neam, Gheorghe şi Ana. Şi-a luat, după lege, femeie cu cununie şi se îndeletnicea cu lucrarea pământului, din care-şi agonisea cele de trebuinţă pentru trai şi făcea bogate milostenii săracilor.

Dar din pizma diavolului a ajuns pururea pomenitul Filaret la o atât de mare sărăcie, ca odinioară Iov, încât era lipsit chiar de hrana cea de toate zilele. Dumnezeu însă nu l-a lăsat ca să se zbată până în sfârşit în lipsă. A rânduit, prin purtarea Lui de grijă, ca fiul împărătesei Irina, Constantin, să se căsătorească cu nepoata acestui Sfânt Filaret, cu Maria, fată frumoasă şi la suflet şi la trup. În urmă, Dumnezeu a rânduit ca şi Sfântul Filaret să fie cinstit cu dregătoria de consul şi să ajungă stăpân pe multe bogăţii, pe care le împărţea cu îmbelşugare săracilor.

Când fericitul Filaret a cunoscut că i se apropie sfârşitul şi mutarea lui către Hristos, a chemat toate rudele sale şi le-a prezis cele ce aveau să se întâmple fiecăreia.

A adăugat însă şi aceste sfaturi vrednice de pomenire: "Să nu uitaţi, fiilor şi rudeniilor, iubirea de săraci. Să cercetaţi pe cei bolnavi şi pe cei din închisori! Să apăraţi pe văduve şi pe orfani! Să nu poftiţi lucrurile altora! Să nu lipsiţi de la slujbele şi Liturghiile Bisericii! Şi ca să spun pe scurt, să nu încetaţi de a face ceea ce m-aţi văzut pe mine făcând". După ce a spus acestea şi s-a rugat pentru ei, a adormit în pace.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Anania Persul.

Sfântul mucenic Anania era din Avril, o cetate a Persiei. Pentru credinţa în Hristos a fost prins şi a răbdat fericitul chinuri multe şi de neîndurat. Iar când era aproape să-şi dea lui Dumnezeu sufletul, a zis aceste cuvinte: "Văd o scară ce ajunge până la cer. Văd încă şi nişte tineri cu chip luminat, care mă cheamă şi-mi spun: "Vino, vino cu noi şi te vom duce în cetatea cea plină de lumină şi de veselie de negrăit!" Şi după ce a spus acestea, şi-a dat duhul.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Antonie cel nou.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Onisim, arhiepiscopul Efesului, care în pace s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea celor între sfinţi părinţii noştri Anania şi Solohon, arhiepiscopii Efesului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sinaxar - Sfântul proroc Naum (Tedeum)

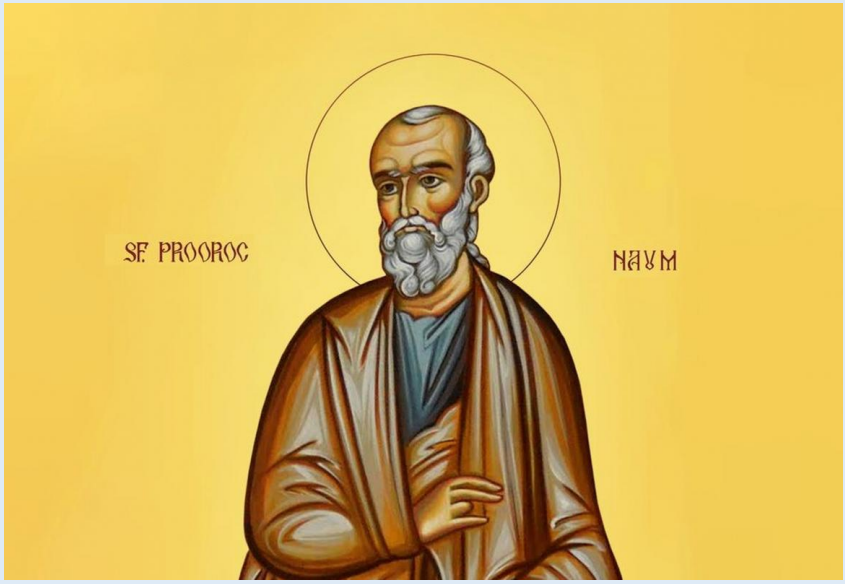

Sfântul proroc Naum era din Elcheseea, de cea parte de Iordan, în dreptul Vegavariei, din seminția lui Simeon. Acesta, după Sfântul proroc Iona, a prorocit ninivitenilor, cum că cetatea lor se va pierde cu apă și cu foc; lucru care s-a și făcut.

Pentru că ninivitenii care se pocăiseră puțină vreme prin propovăduirea lui Iona, văzând că nu s-a împlinit asupra lor prorocirea acestuia, iarăşi s-au întors la faptele lor cele rele dintâi şi iarăşi au pornit spre mânie îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. Deci i-au ajuns pe ei această pierdere în chipul următor: era lângă Ninive un iezer mare de apă, care înconjura cetatea, şi, făcându-se cutremur mare de pământ, s-a scufundat cetatea în iezerul acela; iar o parte a cetăţii, care rămăsese pe munte, ieşind foc din pustie a ars-o.

Aşa s-a împlinit prorocirea lui Naum, pedepsind Dumnezeu pe poporul cel păcătos, cu judecată Sa cea dreaptă. Căci pe cei ce îi miluise în zilele lui Iona prorocul pentru pocăința lor, pe aceia iarăşi, după ce s-au răzvrătit, i-a pierdut mai pe urmă.

Sfântul proroc Naum a mai prorocit şi altele din cele ce aveau să fie şi a adormit cu pace la patruzeci şi cinci de ani de la naşterea sa şi a fost îngropat cu cinste în pământul său.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul proroc Naum; Sfântul cuvios Filaret cel milostiv (Te Deum)

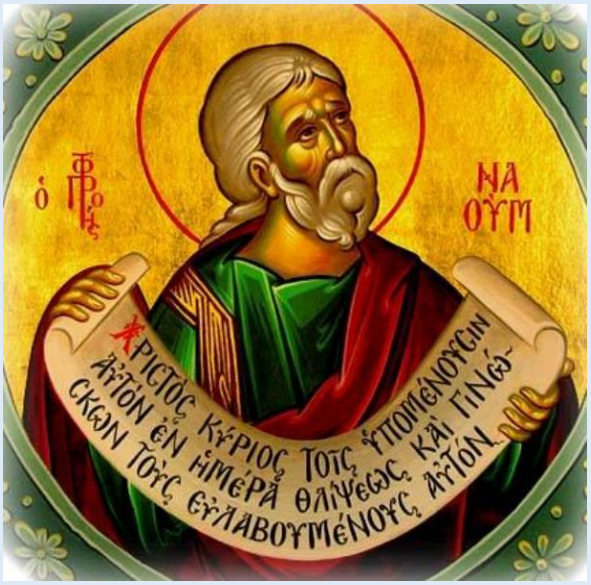

Ziua de 1 Decembrie este Ziua Națională a României, în amintirea celor peste 100.000 de români adunați pe Câmpul lui Horea de la Alba Iulia, care au cerut Unirea Transilvaniei cu Țara. Marea Adunare Națională, constituită din 1.228 de delegați, a adoptat o rezoluție care consfințea Unirea tuturor românilor din Transilvania, întreg Banatul (teritoriul dintre râurile Mureș, Tisa și fluviul Dunărea) și Țara Ungurească (Crișana, Sătmar și Maramureș) cu România.

1. Sfântul proroc Naum - Numele Sfântului cuvios Naum înseamnă odihnă, mângâiere, minte sau pricepere.

Proorocul Naum se trăgea din seminția lui Simeon. Locuia în satul Elcos de dincolo de Iordan și a proorocit în a doua jumătate a domniei regelui Ezechia (725-697). A proorocit ninevitenilor că cetatea lor va fi distrusă de foc și apă, lucru care s-a și întâmplat deoarece au mâniat pe Dumnezeu prin necredința lor.

De la proorocul Naum a rămas o carte în trei capitole cuprinsă în Sfânta Scriptură a Vechiului Testament din care se vede că regatul Israel fusese cucerit de Asirieni. Naum încredințează pe iudei de puterea lui Dumnezeu și le vestește căderea cetății Ninive, capitala Asiriei și timpuri de pace și propășire pentru Ierusalim.

Proorocul Naum a trecut la Domnul cu pace, la vârsta de 45 de ani.

2. Sfântul cuvios Filaret cel milostiv - S-a născut în Galatia (Asia Mică), din părinți binecredincioși, Gheorghe și Ana care l-au crescut în lumina faptelor bune. Filaret s-a căsătorit cu Teozva, o fată ce provenea dintr-o familie bogată. După căsătorie, Filaret și Teozva au locuit în satul Amnia din Paflagonia (Asia Mică). Dumnezeu le-a binecuvântat casa cu un băiat (Ioan) și două fete (Ipatia și Evantia).

Averea lui Filaret a crescut din zi în zi, prin muncă cinstită. El era nespus de milostiv și cu cât își înmulțea milosteniile, cu atât Dumnezeu îi mărea averile. Odată cu invaziile arabilor, Filaret a pierdut tot. Chiar și în această situație Filaret nu a uitat de fapta cea bună a milosteniei și a dăruit și ceea ce îi mai rămăsese.

În vara anului 788, au ajuns în oraș trimișii împărătesei Irina (780-802). Aceștia căutau în toată împărăția o logodnică pentru prințul moștenitor, Constantin al IV-lea, după cum era obiceiul. Trimișii împărătesei au rămas în casa lui Filaret unde au găsit pe copiii și pe nepoata lui, Maria. În luna noiembrie a anului 788 s-a făcut la Constantinopol nuntă mare, deoarece prințul Constantin alesese pe Maria.

Filaret și-a petrecut restul vieții în milostenie și smerenie, refuzând orice rang împărătesc care i s-ar fi cuvenit în urma căsătoriei nepoatei sale cu prințul moștenitor și apropiindu-i-se sfârșitul, despre care a fost înștiințat mai înainte de Dumnezeu, s-a retras la Mănăstirea Rodolfia de lângă Constantinopol unde și-a pregătit mormântul.

A chemat pe copiii fiului său Ioan, i-a binecuvântat și le-a prevestit ceea ce li se va întâmpla, după care a început să rostească rugăciunea „Tatăl nostru”, iar când a ajuns la cuvintele: „fie voia Ta..” și-a dat sufletul său Domnului, fiind în vârstă de 90 de ani.

Proloagele din 1 decembrie

În ziua dintâi decembrie: Pomenirea Sfântului prooroc Naum.

Sfântul prooroc Naum era din Elchessia, de cealaltă parte de Iordan, din ţinutul Begavariei, din seminţia lui Simeon. Acesta a proorocit ninivitenilor, după Sfântul prooroc Iona, că cetatea lor se va pierde cu apă şi cu foc, care lucru s-a şi făcut. Pentru că, ninivitenii, cei ce se pocăiseră, puţină vreme, prin propovăduirea lui Iona, văzând că nu s-a îndeplinit asupra lor proorocia lui Iona, iarăşi s-au întors la faptele lor rele dintâi şi iarăşi au mâniat îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. Deci, i-a ajuns pe ei acest fel de pierzare.

Era lângă Ninive un iezer mare de apă, care înconjura cetatea, şi, făcându-se un cutremur mare de pământ, s-a scufundat cetatea în iezerul acela, iară o parte a cetăţii, care rămăsese pe munte, a fost arsă, ieşind foc din pustie. Şi aşa s-a împlinit proorocia lui Naum, Dumnezeu pedepsind pe poporul cel păcătos cu judecata cea dreaptă. Astfel, pe cei ce îi miluise în zilele lui Iona proorocul pentru pocăinţă, pe aceia, iarăşi, după ce s-au răzvrătit, mai pe urmă i-a pierdut.

Drept, aceea, cuvântul de căpetenie al proorocului Naum, este că în istoria oamenilor, nu stăpânesc legea celui mai tare, legea pădurii, ci legea lui Dumnezeu, legea dreptăţii. Ne-a rămas de la proorocul Naum o carte, care se află în Sfânta Scriptură a Vechiului Testament. El a trăit cu şapte sute de ani înainte de Mântuitorul Hristos.

Şi a proorocit Sfântul Naum şi altele din cele ce aveau să fie şi a adormit cu pace la patruzeci şi cinci de ani de la naşterea sa şi a fost îngropat în pământul său cu cinste.

Întru această zi, cuvânt despre un călugăr pe care, diavolul, ispitindu-l, a rămas ruşinat.

Era, într-un pustiu un oarecare călugăr cu numele lor, care n-a gustat bucate pământeşti zece ani, ci Îngerul Domnului îi aducea lui, la trei zile, hrană cerească şi aceasta îi era lui în loc de mâncare şi de băutură.

Iară odinioară, au venit la dânsul demoni care arătau ca o oaste îngerească. Şi, iată, o căruţă de foc şi foarte mulţi purtători de arme şi un împărat mare, care venea şi, ajungând la dânsul, i-a zis: "Iată acum ai isprăvit toate, deci, sculându-te, te închină şi ca pe Ilie te vom înălţa pe tine."

Iară călugărul a cugetat în mintea sa, zicând: "Eu în toate zilele mă închin Împăratului meu, Mântuitorul Hristos, deci de-ar fi fost acesta Hristos, n-ar fi cerut închinăciunea aceasta."

Şi aşa cugetând, i-a zis lui: "Eu am pe Împăratul meu Hristos, Căruia totdeauna mă închin, iară tu nu eşti împăratul meu. "Şi îndată înşelătorul s-a făcut nevăzut. Şi biruind puterea diavolului, a rămas neînşelat de meşteşugirile lui.

Întru această zi, cuvânt despre pocăinţă.

Întoarce-te, din toată inima, cu suspinuri şi cu lacrimi. Cu răbdare smereşte-te şi miluieşte pe săraci şi pe sărmani şi iartă greşelile aproapelui tău. Pentru că acum, zice Domnul nostru, "Întoarceţi-vă către Mine dintru toată inima voastră cu post şi cu tânguire şi cu plângere".

Rupeţi-vă inimile voastre, iară nu hainele, întoarceţi-vă la Domnul Dumnezeul vostru, că milostiv şi îndurat este, îndelung răbdător şi mult milostiv. Pentru că cel ce miluieşte, zice, miluit va fi şi apoi, iertaţi şi se va ierta vouă.

Milostenia bărbatului ca o pecete este pe dânsul şi dar bun este celor ce o fac pe ea înaintea Celui Preaînalt. Şi aşa păcatele se şterg.

⇒ *Dacă vei avea pocăinţa ninivitenilor, ai pe David, care, prin pocăinţă, şi-a curăţit păcatele şi atât a arătat puterea pocăinţei, încât, prin ea şi de darul proorociei iarăşi, s-a învrednicit şi lui Dumnezeu Tatăl s-a făcut cunoscut.*

⇒ *Ai pe Petru, pe care o slujnică l-a întrebat despre Învăţătorul şi s-a lepădat de El cu blestem, făcându-se că nu-L ştie pe Dânsul, şi cu mincinos jurământ s-a jurat. Însă, atât şi-a curăţit spurcăciunea lepădării, încât şi întâistătător s-a făcut el şi din starea cetei apostolilor n-a căzut şi a fost numit Bisericii temelie şi Cereştii Împărăţii chelar, de Însuşi Dumnezeul Adevărului.*

⇒ *Ai pe vameşul şi pe fiul cel pierdut, ai pe desfrânata şi pe tâlharul, care, într-un ceas, prin glasul cel cu bună înţelegere, au fost iertaţi de păcate şi în patria Raiului cetăţeni s-au făcut.*

Îndrăzneşte prin pocăinţă, dezbracă-ţi spurcăciunea, nu te teme, căci, după aceea, Domnul îndrăzneţ te va face pe tine. Şi când te vei pocăi şi vei suspina, atunci te vei mântui. Că mare este mila lui Hristos Dumnezeu şi curăţire este celor ce se întorc la Dânsul, cu pocăinţă, pentru că numai atunci mila Domnului, ca ploaia pe câmp, în sufletele noastre se va pogorî şi războiul vrăjmaşului împotriva noastră se va strica, întru Hristos Iisus Domnul nostru.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 1 decembrie

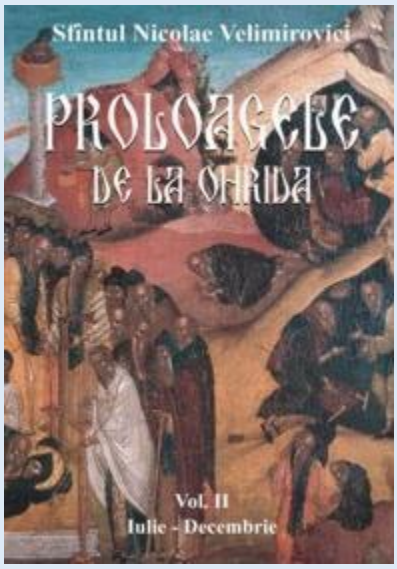

Pomenirea Sfântului proroc Naum

El s-a născut din seminţia lui Simeon, la locul numit Elkos, aflat în latura îndepărtată a Iordanului. El a trăit cam cu şapte sute de ani mai înainte de Hristos şi a prorocit distrugerea cetăţii Ninive la aproximativ două sute de ani după prorocul Iona.

Datorită propovăduirii prorocului Iona, cetatea Ninive se pocăise, iar Dumnezeu nu a mai dat-o pieirii. Dar în timp ninivitenii au uitat de pocăinţă şi de milostivirea lui Dumnezeu şi s-au stricat din nou.

De aceea prorocul Naum a profeţit la rândul lui grabnică pieire a cetăţii dacă nu se vor întoarce şi nu se vor pocăi. De astădată însă, ninivitenii nu l-au mai ascultat pe proroc şi în consecinţă Domnul nu i-a mai cruţat, întreaga cetate a pierit într-un cutremur cumplit, care a declanşat umflarea apelor lacului din jurul ei şi potopirea cetăţii, iar partea neintrată sub ape a ars cu foc venit din pustie. Aşa a pierit cu desăvârşire de pe pământ marele Ninive, de este cu neputinţă să se mai spună locul unde a fost.

Sfântul proroc Naum a trăit patruzeci şi cinci de ani pe pământ şi s-a săvârşit cu pace către Domnul, lăsându-ne o scriere de întinderi mici cu ale sale adevărate prorocii.

Pomenirea Sfântului Filaret cel milostiv

El a fost din satul Amnia din Paflagonia. La începutul vieţii lui el a fost un om extrem de bogat, dar din pricină că a făcut tot timpul milostenii peste milostenii din averea lui colosală, a sărăcit el însuşi. Cu toate acestea el niciodată nu s-a temut de sărăcie ci, fără să se lase tulburat de nemulţumirea soţiei şi copiilor lui, el a continuat, chiar şi sărac fiind, opera lui caritabilă, punându-şi nădejdea numai în Domnul Dumnezeu Care zice: *Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui* (Matei 4: 7).

Pe când Sfântul Filaret îşi ara odată ogorul, a venit la el un om care plângând i-a zis că i-a murit unul din cei doi boi în jug şi nu poate să are numai cu unul.

Atunci Sfântul şi-a scos boul lui din jugul la care ara şi i 1-a dat omului. El a dat ultimul lui cal unui om care fusese recrutat pentru război. El a dat viţelul ultimei vaci pe care o mai avea şi pentru că vaca răgea după viţelul ei, iar viţelul nu se putea dezlipi de mama lui, i-a dat omului aceluia şi vaca.

Astfel Sfântul Filaret, acum vârstnic, a rămas cu desăvârşire fără hrană într-o casă goală. Nădejdea în Dumnezeu însă nu şi-a pierdut-o nici o clipă, ci s-a aflat pururea în rugăciune către El.

Şi cu adevărat Dumnezeu nu 1-a dat uitării pe robul Lui, nici 1-a lăsat de ruşine înaintea celor care îi batjocoreau milostivirea sufletului.

În acele vremuri pe tronul imperial se aflau împărăteasa Irina şi fiul ei, Constantin. Potrivit obiceiului vremii, împărăteasa a trimis oameni prin întreaga împărăţie, care să îi dea de veste unde s-ar putea afla o tânără distinsă şi de bun neam, pe care să o ia de soţie pentru fiul ei, viitorul împărat.

Prin tainica purtare de grijă a lui Dumnezeu, aceşti oameni au găzduit la casa Sfântului Filaret şi acolo au observat-o pe nepoata Sfântului, Maria, fiica fiicei lui, Hipatia. Văzând frumuseţea, distincţia şi aleasă educaţie a feţei, ei au luat-o şi au dus-o cu cinste la Constantinopol. Împăratul a iubit chipul Mariei, a luat-o de soţie, şi a strămutat la Constantinopol, întru onoruri şi bogăţie mare, toată familia ei.

Dar Sfântul Filaret nu s-a mândrit câtuşi de puţin din pricina acestei neaşteptate şi fericite schimbări, ci, mulţumind lui Dumnezeu, a mers mai departe cu sfintele lui milostenii, încă şi mai mult decât înainte, şi aceasta până la moartea lui.

Ajungând la vârsta de nouăzeci de ani, el şi-a chemat de faţă întreaga familie, cu copii şi nepoţi, i-a binecuvântat şi le-a lăsat cu limbă de moarte să stea mereu

strâns lipiţi de Dumnezeu şi de Legile Lui cele sfinte, şi le-a prorocit tuturor, ca odinioară Iacov, care va fi cursul vieţii lor.

După aceasta el a mers la Mânăstirea Rodolfia şi s-a săvârşit acolo către Domnul cu pace. La ieşirea sufletului lui faţa lui a strălucit ca soarele, după moarte din trupul lui a ieşit un minunat miros de bună mireasmă, iar la sfintele lui moaşte s-au făcut minuni.

Acest bărbat drept s-a strămutat la fericita odihnă în anul 797.

Soţia lui, Theosevia, împreună cu toţi copiii şi nepoţii lui, au vieţuit cu plăcere de Dumnezeu în cealaltă vreme a vieţii lor şi s-au săvârşit şi ei cu pace către Domnul.

Cântare de laudă la Sfântul Filaret cel milostiv

Celui milostiv Domnul i-a arătat milostivire,
El pururea se milostiveşte de oamenii credincioşi.

Ale lor rugăciuni le aude negreşit Domnul,
Şi însutit le răsplăteşte bunătatea lor.

Sfântul Filaret, mult milostivul
Nădejdea şi-a pus nebiruit în Unul Dumnezeu.
Cu a lui milostivire el a uimit lumea,
Căci în sărăcie ajungând
nu s-a lepădat de Dumnezeu.

Lui Filaret nu i-a păsat de onoruri şi cinste,
Căci veacul de aici
pentru negoţ e făcut.

Cu timpul vieţii se cuvine să ne dobândim Raiul
Veşnicia fericită a lui Dumnezeu.
Domnul grăit-a nouă minunat cuvânt:
Neguţătoriţi până ce voi veni!
Iar la plinirea vremii,
Eu însutit şi înmiit vă voi răsplăti vouă!

Sărăcind Filaret din prea mare milostivire,
Din pricina marii bunătăţi şi iubiri de adevăr,

Dumnezeu Cel de Sus l-a cercetat pe dânsul,
Şi milostivirea Lui peste el a turnat.

Domnul pe Filaret l-a cercetat cu putere,
Răsplătind a lui jertfa cu belşug din belşug.
El răsplătitu-l-a ca pe multpătimitorul Iov odinioară,
Cu bogăţie multă şi har peste har.

Cugetare

Virtutea este ca setea. Când începe omul să bea din băutura duhovnicească a virtuţii, el însetează şi mai mult şi caută să bea din ea mereu. Cel care începe să se exerseze în virtutea milostivirii nu mai cunoaşte măsură şi nu mai poate pune graniţă milostivirii lui.

Sfântul Filaret a fost la fel de generos în sărăcie, pe cât fusese în bogăţie. Ajungând fiica lui pe tronul imperial, ca soţie a împăratului, Sfântul Filaret a devenit din nou bogat şi la fel de generos ca întotdeauna.

Într-o zi Sfântul Filaret a cerut soţiei şi copiilor lui să preagătească cea mai aleasă masă cu putinţă, zicându-le: "Să invităm la această masă bogată a noastră pe Domnul nostru împăratul, împreună cu suita lui."

Toată casa s-a gândit că despre împărat este vorba, ginerele Sfântului Filaret şi s-au aşternut la muncă cu multă sârguinţă, întru pregătirea marii prăznuiri.

În această vreme, Sfântul Filaret a înconjurat toate străzile oraşului Constantinopol şi a adunat la sine pe toţi nevoiaşii, cerşetorii, orbii, proscrişii, uscaţii şi infirmii, şi i-a adus pe ei la marele praznic pregătit. El i-a aşezat la masă, cerând soţiei şi fiilor să le slujească lor. Sfârşindu-se masa, el a pus un galben mare de aur în palma fiecărui om şi i-a slobozit. De abia atunci au înţeles toţi cei din casă că prin cuvântul împărat Sfântul Filaret s-a referit la împăratul Hristos, iar prin cuvântul suită, la toţi săracii şi nevoiaşii cei lipsiţi de hrană.

El a mai zis că nu trebuie să socoteşti cât să dai unui sărac, ci doar să bagi mâna în buzunar şi să scoţi de acolo ce se întâmpla să îţi cadă în mână. Iar mâna nu va scoate decât ceea ce porunceşte Pronia lui Dumnezeu.

Luare aminte

Să luăm aminte la căderea păcătoasă a lui Adam şi Evei din Rai (Facerea 3):

- *La cum Eva, după ce a păcătuit, nu s-a pocăit de nelegiuirea ei, ci s-a grăbit să îl facă şi pe soţul ei să păcătuiască;*
- *La cum Adam, după ce a păcătuit, nu s-a pocăit de nelegiurea lui, ci s-a îndreptăţit pe sine înaintea lui Dumnezeu, aruncând vina asupra soţiei lui;*
- *La cum chiar şi astăzi, mulţi păcătoşi caută să coopteze şi pe alţii în păcatul lor, ca să şi-1 poată justifica mai bine, dând vina pe alţii.*

Predică despre zidirea lumii

La început a făcut Dumnezeu cerul şi pământul (Facerea 1:1).

Fraţilor, acesta este răspunsul pe care îl dă Dumnezeu prin gura proorocului, anume, răspunsul la întrebarea pe care ne-o punem toţi: "De unde a apărut lumea?"

Dumnezeu aude această întrebare a omenirii, rostită sau nerostită. El o aude şi îi dă răspuns. Aşa cum trimite ploaie pământului însetat, aşa cum dă sănătate celui bolnav, aşa cum dă pâine şi îmbrăcăminte spre apărarea trupului, tot aşa dă Dumnezeu şi răspunsuri la întrebările duhului nostru. El dă răspuns la întrebarea care a dus duhul omului la foame şi la sete, la durere şi la golătate, şi astfel a potolit foamea şi setea duhului omului, 1-a vindecat de boală şi 1-a îmbrăcat în haina adevăratului răspuns.

Iată întrebarea: "De unde vine lumea?" Iată şi răspunsul: La început a făcut Dumnezeu cerul şi pământul. Această lume nu a ieşit de la sine, aşa cum nimic în lumea asta un iese de la sine; nici nu a ieşit lumea aceasta de la vreo putere rea, nici are ea mai mulţi creatori, buni sau răi, ci lumea a fost făcută de Unul Dumnezeu Cel Milostiv.

Răspunsul acesta naşte bucuria în sufletul oricărui om, îndemnându-1 pe el la toate faptele bune. Acesta este şi criteriul după care cunoaştem, printre altele, că răspunsul acesta este singurul corect şi adevărat. Oricare alt răspuns care vine în contrazicere cu acesta aduce în sufletul omului tristeţe şi teamă, şi îl împinge la păcat şi la rău; iată elementul după care cunoaştem, printre altele, că astfel de răspunsuri sunt false.

Fraţilor, lumea este de la Dumnezeu - să ne bucurăm şi să ne veselim întru adevărul acesta!

- ✓ *Lumea este de la Dumnezeu şi prin urmare sfârşitul ei va fi tot în Dumnezeu!*
- ✓ *Lumea este dintr-o rădăcină bună şi prin urmare va şi aduce roadă bogată şi bună.*
- ✓ *Lumea a ieşit din cămara luminii, de aceea ea va şi sfârşi în lumină.*

Cunoscând că bun este începutul ei, vom cunoaşte de aceea că spre bine va şi tinde cursul ei, şi că al ei sfârşit din cele din urmă va fi spre bine. Iată, în cuvintele acestea de la începutul Sfintei Scripturi se cuprind deja, ascuns şi cele ce privesc sfârşitul lumii. Căci cum a fost începutul lumii, aşa va fi şi sfârşitul ei. Acela Care a făcut începutul, Acela va face şi sfârşitul. Prin urmare, să ne ţinem strâns de acest adevăr mântuitor, ca să putem avea nădeje luminoasă şi să ne întărim în dragostea faţă de Acela Care, din iubire, ne-a făcut pe noi.

O, Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Cela Ce eşti Unul Domn şi Făcătorul nostru, Izvorul cel Unul a tot binele! Noi Ţie ne închinăm şi pe Tine Te rugăm: îndreptează către sfârşit bun viaţa noastră întru Duhul Tău Cel Sfânt, prin Iisus Hristos Dumnezeul nostru, Căci noi numai Ţie ne închinăm şi pe Tine Te slăvim în veci. Amin.

Viaţa şi pătimirile Sfântului proroc Naum

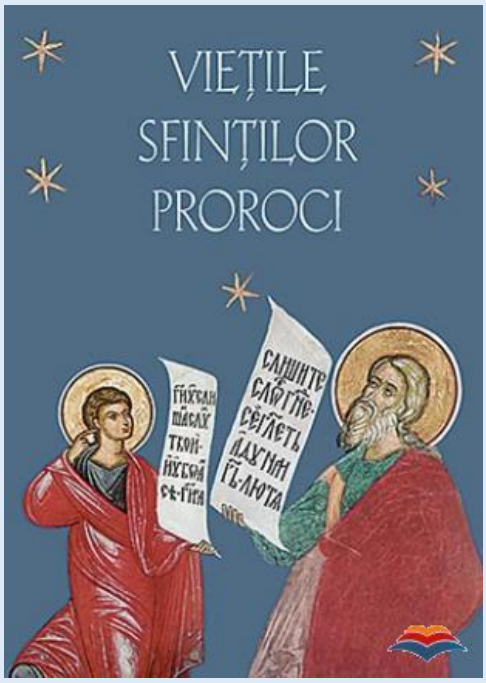

Care se prăznuieşte de către Sfânta Biserică în ziua de 1 decembrie

Nor luminos te-ai arătat, Naume, proroace al lui Dumnezeu, picând ploaia cunoştinţei de Dumnezeu…[1]

Introducere

Sfântul proroc Naum, al cărui nume înseamnă ,,mângâiere'', este originar din Elcheseea, localitate aflată de cealaltă parte a Iordanului, aproximativ în dreptul Vegavariei (Batarim, cf. Mineiul pe 1 decembrie).

Fericitul Ieronim (cca 342-420) identifică această localitate cu El Kauze din Galileea. El scrie: ,,Elcoş se afla în Galileea, de vreme ce până în ziua de astăzi se cunoaşte acolo o localitate care se cheamă Elchesem (alţii o numesc Elcheseea), foarte mică, într-adevăr. Printre ruinele aflate aici se conservă doar urme neînsemnate ale vestigiilor de odinioară; unele dintre ele se pot vedea, iar ghidul meu în acel ţinut mi le-a şi arătat […].''

[1] *Minei, 1 decembrie, Sfântul proroc Naum,Vecernie, stihiră pe glas 3.*

Eusebiu (cca 260-cca 340) şi Sfântul Chiril al Alexandriei (378-444) sunt şi ei de acord că profetul este originar din Galileea. Naum se trage din seminţia lui Simeon şi a propovăduit între anii 665 şi 660 î.Hr.

Atunci când Iona (cca 760-755) a predicat ninivitenilor, aceştia s-au pocăit. Dar cu trecerea timpului, cangrena morală s-a extins şi a corodat profound bazele societăţii. Ninivitenii au uitat de mesajul proroculuiIona, au uitat de mila pe care le-a arătat-o atunci Dumnezeu şi s-au întors la răutăţile lor de mai înainte. S-au aflat vinovaţi de cruzime nesăbuită, de înşelăciune, de necinste, de practicile lor negustoreşti, de rea credinţă în treburile politice şi diplomatice. Prin aceasta, ei în repetate rânduri au contrariat şi chiar au stârnit mânia celorlalte neamuri.

Profetul Naum a fost trimis să le vestească dreapta judecată a lui Dumnezeu, să-i avertizeze în acest sens şi să-i îndrume la pocăinţă şi la o schimbare profundă de atitudine. De aceea, cartea profetului începe cu aceste cuvinte: Prorocie despre Ninive. Cartea Vedeniei lui Naum cel din Elcoş. Domnul este un Dumnezeu zelos, Domnul Se răzbună pe potrivnicii Săi şi împotriva duşmanilor Săi stă neînduplecat [Naum 1:1-2].

Sfântul Grigorie Teologul (cca 329/330-cca 390) scrie: ,,Naum din Elchesem s-a cutremurat înaintea Mea, când a fost să vestească povara ninivitenilor. Domnul este un Dumnezeu zelos, El cunoaşte mânia. Domnul Se răzbună pe potrivnicii Săi [cf. Naum 1:1-2] şi Îşi tratează duşmanul cu severitate, astfel încât nu mai rămâne loc de răzbunare asupra celor răi.''[2]

Cu toate acestea, Sfântul Teofan, imnograf şi episcop de Niceea (845), aduce slavă Domnului pentru răbdarea şi pentru îngăduinţa Lui, în cuvinte ca acestea: ,,Ca un văzător de cele dumnezeieşti, ai prevăzut osânda răsplătirii împotriva vrăjmaşilor păgâni, care defăimau dumnezeiasca îndelungă răbdare, îngăduirea şi bunătatea, pentru răutatea lor cea nevindecată.''[3]

Naum prorocul le-a dat chiar şi un semn ninivitenilor, despre cele ce aveau să li se întâmple dacă nu vor arăta roadele pocăinţei. Cetatea lor va fi distrusă prin revărsarea de ape şi prin urgia focului. Dacă ninivitenii nu s-ar fi pocăit în vremea

---

[2] *Sfântul Grigorie de Nazianz, Cuvântări alese: Omilia XVI, în vol. Nicene and Post-Nicene Fathers, vol.VII, trad. C.G. Brownw, M.A.& E. Swallow, M.A.,ed.Scaff & Wace, Eerdmans Pub. Co. Grand Rapids,MI,1974, pp.252-253*

[3] *Minei, 1 decembrie, Sfântul Proroc Naum,Utrenie, canon, peasna 1, Slavă…*

prorocului Iona, acelaşi fel de pedepse s-ar fi abătut asupra lor. Toate acestea se vor întâmpla deodată cu un cumplit cutremur de pământ.

Profetul întreabă: Împotriva furiei Lui cine stă şi cine poate să stăvilească iuţimea urgiei Lui? [Naum 1:6] Sfântul Chiril al Alexandriei scrie: „Dar mânia lui Dumnezeu nu se abate asupra nici unuia dintre cei drepţi, căci Dumnezeu nu este nedrept, ci numai asupra acelora ale căror păcate sunt nenumărate şi intolerabile, a căror răutate a trecut peste orice limite.”[4]

Flavius Josephus (37 sau 38 d.Hr.) arată: „Toate prezicerile privitoare la Ninive s-au adeverit întocmai, după 115 ani.”[5] Lacul din vecinătatea Ninivei s-a revărsat şi a inundat cetatea. Pe lângă aceasta, un incendiu adus de vânt dinspre pustie a devastat cartierele superioare ale oraşului, care nu fuseseră afectate de ape.

Istoricul grec Strabo (cca 63 î.Hr.) relatează dezastrul petrecut la Ninive, apreciind că niciodată în istorie nu s-a mai întâmplat ca o cetate să fie distrusă complet şi într-o clipită [6] .

Naum scrisese: S-a sfârşit! Ea este prinsă şi dusă în robie. Slujnicele ei scot suspine ca porumbeii şi se bat în piept. Ninive este ca un iaz de apă pe vremuri! Locuitorii ei fug. „Staţi, opriţi-vă!” Nici unul nu se întoarce. „Prădaţi aurul! Jefuiţi argintul”, căci fără sfârşit sunt comorile ei: tot felul de bogăţii de lucruri scumpe. Ea este pustiită, jefuită şi prădată!…Inimi frânte, genunchi care se încovoaie, coapse care tremură de groază şi feţele tuturor sunt îngălbenite de spaimă. Unde este culcuşul leilor, peştera puilor de leu în care leul, leoaica şi puiul de leu se învârteau şi nimeni nu îndrăznea să-i tulbure? Leul, care sfâşia şi sugruma prada pentru pui şi leoaice, îşi umplea de pradă peştera şi culcuşurile lui de vânat? „Iată, sunt împotriva ta!”, zice Domnul Savaot. „Voi arde cu foc carele tale; pe puii tăi de leu sabia îi va străpunge; voi stârpi din ţară prada ta şi nu se va mai auzi glasul solilor tăi!” [Naum 2:8-14]

---

[4] *Sfântul Chiril al Alexandriei, Commentary on the Gospel of Saint Luke, 22:145, în ed.cit., p.578.*

[5] *Flavius Josephus, The Antichities of the Jews, 9:11, în vol. The Works of Josephus, trad. Wiliam Whiston, Hendrickson Pub.Peabody, MA, 1998, p.262. [Pentru versiunea în lb. rom. vezi Flavius, Antichităţi iudaice, vol.1, IX, XI, 1, trad.Ion Acsan, Ed. Hasefer, Bucureşti, 1999, p.540 (n.tr.)]*

[6] *Cf. Art. „Naum”, în A Dictionary of the Bible, ed. Cit.*

Naum a prorocit toate acestea şi le-a consemnat în cartea sa profetică, o carte alcătuită din trei capitole. Este a şaptea dintre cele 12 cărţi ale Prorocilor numiţi „mici''. Fragmentul pe care l-am citat mai sus, de vreme ce prevesteşte căderea măreţei capitale asiriene, Ninive, este probabil că va fi fost alcătuit înainte de anul 612 î.Hr., într-o perioadă când imperiul era frământat de rivalităţile dintre mezi şi chaldei. Până în anul 609 î.Hr., grandiosul Imperiu Asirian dispăruse de pe hartă. S-a emis ipoteza că Naum ar fi putut să-şi scrie cartea cândva între anii 663 şi 654 î.Hr. Aceasta pentru că el menţionează căderea Tebei [cf. Naum 3:8-10], eveniment petrecut în anul 668/667 î.Hr., iar despre căderea Ninivei (612 î.Hr.) se vorbeşte ca despre un eveniment care urmează să se întâmple.

Prorocul mai prevesteşte şi eliberarea Iudeii: El îi va stârpi cu totul, fiindcă urgia nu vine de două ori. Căci se încâlcesc unii într-alţii ca mărăcinii, când se îmbată la ospeţele lor; pentru aceasta mistuiţi vor fi ca paiele uscate [Naum 1:9-10]. Vestirea judecăţii lui Dumnezeu asupra duşmanilor lui Iuda reprezintă, pentru poporul lui Dumnezeu, o adevărată mângâiere, căci opresiunea inamică asupra iudeilor a fost îndelungă şi chinuitoare. Dominaţia asupra lor nu a constat doar într-o politică de aservire, ci şi în impunerea unui tribut împovărător. Se ştie că Asiria şi-a pierdut dominaţia asupra teritoriilor din răsărit în timpul domniei lui Iosia, rege al Iudeii între anii 640 şi 609 î.Hr.

Când Naum a scris această prorocie, Iuda se afla încă sub stăpânire asiriană. Unul dintre motivele verdictului atât de aspru asupra Ninivei rezidă şi în cruzimea sălbatică a armatelor asiriene: Unde este culcuşul leilor, peştera puilor de leu în care leul, leoaica şi puiul de leu se învârteau şi nimeni nu îndrăznea să-i tulbure? Leul, care sfâşia şi sugruma prada pentru pui şi leoaice, îşi umplea de pradă peştera şi culcuşurile lui de vânat? [Naum 2:12-13] Asirienii, chiar dacă odinioară fuseseră curajoşi şi sălbatici ca şi leii, de-acum vor dispărea pentru totdeauna.

Un alt motiv al căderii îl reprezintă viciile şi patimile care mistuiau cetatea: Vai de cetatea cea vărsătoare de sânge, plină de minciună şi de silnicie, din care nu se mai curmă jaful […] Numai din pricina multelor desfrânări ale celei desfrânate, frumoasă la chip şi meşteră în farmece, care duce în robie neamurile prin desfrânările ei şi popoarele prin fermecătoriile ei! [Naum 3:1-4].

Drept răsplată pentru acestea, Ninive se va vădi ca o cetate stăpânită de duhul josnic al desfrânării şi va fi expusă, asemenea unei femei adultere, spre batjocură şi insultă, înaintea neamurilor pe care le avusese în stăpânire. Domnul Dumnezeu cel îndelung răbdător şi mult milostiv a suferit îndeajuns acestea şi a aşteptat îndelung îndreptarea ninivitenilor, doar că ei au uitat de efectele pocăinţei strămoşilor lor din

trecut şi au persistat în căile lor păcătoase. Domnul Se răzbună pe potrivnicii Săi şi împotriva duşmanilor Săi stă neînduplecat. Domnul este îndelung - răbdător şi mult - milostiv, dar nepedepsit nimic nu lasă. În vifor şi în furtună Îşi face loc, norii sunt pulberea de sub picioarele Lui [Naum 1:2-3].

Contextul istoric

În prima jumătate a secolului al VII-lea î. Hr. asirienii dominau scena politică internaţională. Asurbanipal (660-626 î.Hr.) cucerise Egiptul de două ori: în 669 î.Hr. şi în 663/661 î.Hr. A avut o domnie lungă, însă aceasta a fost urmată de o perioadă de instabilitate dinastică între cei doi fii ai săi. În acest timp, Nabopalasar (625-605) s-a proclamat rege al Babilonului. Consolidându-şi această poziţie, a atacat şi a cucerit cetăţile fidele Asiriei, de pe cuprinsul Babiloniei. În anul 616 obţinuse independenţa faţă de Asiria. În anul 614 Asurul a fost cucerit de către mezi, sub comanda lui Cyaxares. Urmare a acestei cutremurătoare înfrângeri suferite de către asirieni, Nabopalasar se va alia cu Cyaxares împotriva Asiriei. În anul 612 Ninive fusese distrusă.

Mulţi istorici consideră, până în ziua de azi, căderea Asiriei ca pe una dintre cele mai mari enigme ale istoriei. Atât datorită factorilor menţionaţi aici, cât şi datorită dezastrului abătut asupra Ninivei [Naum 1:8; 2:8; 3:8, 15], colosul asirian a dispărut pur şi simplu de pe hartă, sucombând cu totul în obscuritate, încă înainte de 609 î.Hr.

În tot acest timp, Regatul de Sud, Iuda, se afla sub domnia regelui Manase (698-643 î.Hr.), care era vasal Asiriei. A fost o vreme de amară tristeţe atunci când Manase a introdus în regatul său cultul unor zei asirieni [cf. IV Regi 21:1-18], precum şi alte obiceiuri şi practice revoltătoare. Când Manase a fost prins rob şi dus în lanţuri în Babilon [cf. II Cronici 33:11], el s-a pocăit şi a căutat să-şi răscumpere apostazia şi faptele reprobabile de mai înainte [cf. II Cronici 33:10-13, 15-17]. Din nefericire, fiul său, Amon (642-640), a făcut fapte de urâciune înaintea lui Dumnezeu [cf. IV Regi 21:20]. Următorul rege, Iosia (640-609), a iniţiat o reformă religioasă de proporţii. În timpul cât a fost rege, cultul lui Baal a fost oprit şi suzeranitatea asiriană a fost abolită. În fapt, reformele lui Iosia au avut o influenţă benefică, extinzându-se chiar şi dincolo de hotarele regatului, în Israel[cf. IV Regi 23:15 sq.; II Cronici 34:6 sq.]: în Samaria au fost dărâmate altarele idoleşti.

Caracterul prorocului şi modul de viaţă

Cu privire la caracterul proorocului Naum, în sfintele slujbe alcătuite cu prilejul prăznuirii lui, Sfântul Teofan spune că, ,,prin împărtăşirea făcătorului de viaţă şi Dumnezeiescului Duh'', Naum, mai înainte curăţindu-se, a devenit ,,luminat văzător de Dumnezeu ''[7]. Sfântul Teofan mai arată prin cântare că prorocul a dus o viaţă curată, prin darul Sfântului Duh. El a izbutit să-şi supună trupul sub stăpânirea minţii şi drept urmare a dobândit o inimă curată şi pregătită să primească dumnezeieşti descoperiri dintru cele înalte [8]. De asemenea, păstrându-şi gândul neamestecat cu chipurile cele de jos, s-a făcut pe sine primitor curat Dumnezeiescului Duh, primind luminat strălucirile Lui şi luminând pe toţi [9].

Prorocul Naum a trecut la cele veşnice în pace şi a fost înmormântat în pământul său.

În iconografia creştin-ortodoxă este reprezentat ca un bătrân.

Vom încheia această succintă schiţă biografică a profetului cu frumoasele cuvinte ale Sfântului Teofan: ,,Pre pământ ai avut vieţuire adevărat întocmai cu a îngerilor şi acum te-ai sălăşluit în ceruri, împreună cu cetele îngereşti, apropiindu-te de raza cea cu trei lumini; din carea umplându-te, caută spre cei ce te laudă pre tine.''[10]

Sursa: ,,Vieţile Sfinţilor proroci'', Editura Cartea Ortodoxă Bucureşti, 2010, pag.335-340.

---

[7] *Cf. Minei, 1 decembrie, Sfântul proroc Naum,Utrenie, canon, peasna a 3-a.*
[8] *Vezi ibidem, peasna a 5-a.*
[9] *Vezi ibidem, sedealna .*
[10] *Vezi ibidem, peasna a 9-a.*

Pr. dr. Dorin Octavian Picioruș: Predică la pomenirea Sfântului profet Naum

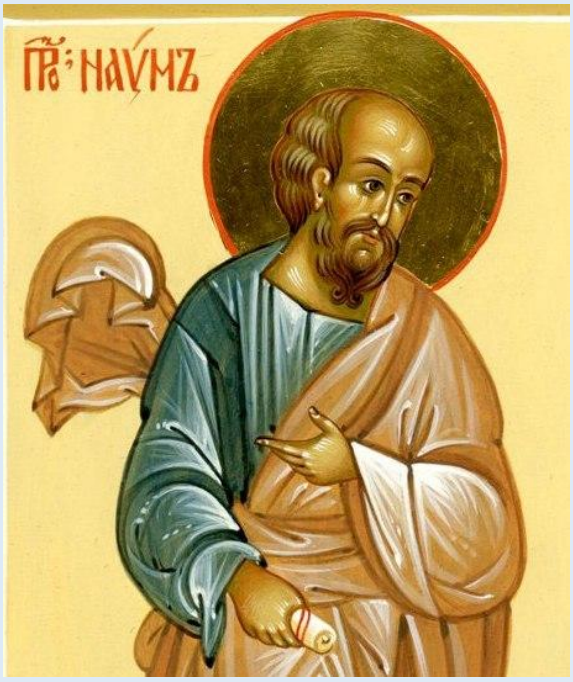

1 decembrie 2013

Iubiții mei, luna lui decembrie e luna Sfinților profeți, pentru că ei sunt înainte-mergătorii Domnului!

- ✓ *Dacă astăzi îl vom pomeni pe Sfântul profet Naum al Elcheseului [Naum 1, 1, LXX],*
- ✓ *pe 2 decembrie îl vom pomeni pe Sfântul profet Amvacum [Amv. 1, 1].*
- ✓ *Pe 3 decembrie pe Sfântul profet Sofonias, cel al lui Husi, fiul lui Godolias [Sof. 1, 1],*
- ✓ *pe 9 decembrie pe Sfânta prorociță Anna [I Sam. 1, 5, LXX], mama Sfântului profet Samuil [I Sam. 3, 1],*
- ✓ *pe 16 decembrie pe Sfântul profet Angheos [cunoscut de noi ca Agheu, din ediția sinodală și din calendar], iar*
- ✓ *pe 17 decembrie pe Sfântul profet Daniil, dimpreună cu Sfinții trei tineri: Anania, Misail și Azaria [Dan. 1, 19, LXX].*

Pentru că Sfinții Profeți ne introduc în starea de așteptare a Celui Dorit, a lui Hristos Dumnezeu, Care Se face om pentru ca pe om să-l renască cu putere de sus și să-l îndumnezeiască.

În Viețile Sfinților, în ediția românească, datele despre Sfântul Naum sunt puține…din păcate.

Aflăm însă lucruri importante. Și primul dintre ele este că el i-a urmat Sfântului proroc Ionas [Iona] (așa cum și sunt cărțile lor în LXX: după Ionas urmează Naum) și că a propovăduit celor din Ninevi [Ninive] să se pocăiască, pentru că, în caz contrar, „cetatea lor se va pierde cu apă şi cu foc”.

Profeția sa s-a împlinit…

Pentru că „ninivitenii, care se pocăiseră puţină vreme prin propovăduirea lui Iona, văzând că nu s-a împlinit asupra lor prorocirea acestuia, iarăşi s-au întors la faptele lor cele rele, dintâi, şi iarăşi au pornit spre mânie îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. Deci i-au ajuns pe ei această pierdere în chipul următor: era lângă Ninive un iezer mare de apă, care înconjura cetatea, şi, făcându-se cutremur mare de pământ, s-a scufundat cetatea în iezerul acela; iar o parte a cetăţii, care rămăsese pe munte, ieşind foc din pustie, a ars-o”.

Ninive a fost ultima capitală a Imperiului asirian și cetatea era situată în Irakul de azi.

Profeția s-a împlinit…și am aflat și cum s-a împlinit…

Al 3-lea lucru și ultimul pe care îl aflăm de aici este că Sfântul Naum a adormit în pace la vârsta de 45 de ani. Adică în plină maturitate.

Pentru noi, ortodocșii, Viețile Sfinților fac parte din Tradiția Bisericii. Și de aceea eu îmi încep predicile cu ele, pentru că ele sunt normative pentru noi. Numai că unele date, din traducerile noastre românești, mai trebuie verificate, lămurite…

Tot la fel, slujbele Bisericii fac parte din Tradiția Bisericii.

De aceea vom merge la Sinaxarul zilei, adică în Mineiul pe decembrie, în ziua întâi, pentru ca să vedem ce ne spune despre Sfântul Naum.

În Mineiul pe decembrie, ed. BOR 1991, datele despre Sfântul Naum sunt la p. 9.

Tot puține: numai 3 paragrafe.

De aici aflăm că Naum înseamnă 4 lucruri: odihnă, mângâiere, minte sau pricepere. Nu ni se spune însă în ce limbă înseamnă toate acestea sau dacă nu cumva în mai multe limbi.

Era din seminția lui Simeon, a trăit cu 460 de ani înainte de Hristos (fără să știm dacă sunt 460 de ani de la nașterea sau de la adormirea sa), se amintește despre distrugerea Ninivei, și că a murit în pace și a fost îngropat în pământul lui.

În p. 6 din Mineiul citat, găsim următoarea cântare închinată Sfântului Naum: „Naum, de Dumnezeu insuflate, bucurându-ne, fericim darul cel dumnezeiesc al minții tale, celei primite de la Dumnezeu și luminate de harul lui Dumnezeu; o, de Dumnezeu insuflate" și, tot în această pagină, și pe aceasta: „Organ atins de pana Duhului te-ai arătat, lăudând pe Dumnezeu Cel plin de râvnă și spunând tuturor că judecata Lui este nepărtinitoare, vrednicule de laudă".

Iar dacă din prima vedem că mintea de la Dumnezeu și luminată de El e cea care primește darul Său dumnezeiesc, în a doua se face referire la Naum 1, 2, la zelul/ râvna lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu e „Teos zilotis" [Dumnezeu zelos/ râvnitor]…iar El Se răzbună cu mânie pe potrivnicii [tus ipenantius] Lui [Ibidem].

Așa că am început cu Sfânta sa Icoană, pusă în capul predicii, pentru că Sfintele Icoane fac parte din Tradiția Bisericii, am continuat cu Viața sa, apoi cu Slujba sa din Minei, adică cu alte documente ale Tradiției, pentru ca să ajung la „cartea vedeniei" sale din Scriptură, care face parte, de asemenea, din Tradiția Bisericii și care are 3 capitole în LXX.

Cum arată Dumnezeul treimic propovăduit de către Sfântul Naum?

Potrivit LXX, El este un Dumnezeu zelos/ râvnitor și Care răzbună păcatul [1, 1]. El este mult-îngăduitor și are mare tărie. Iar calea Lui este în desăvârșire și în cutremur…„și norii [sunt] praful picioarelor Lui" [1, 3].

În Biblia de la 1688, pentru sintelia, avem concenire. Adică distrugere, nimicire.

Însă sintelia înseamnă două lucruri, care, în viața duhovnicească, nu sunt antagonice. Înseamnă, deopotrivă, și terminare, isprăvire, încheiere…dar și desă-vârșire, perfecționare, împlinire.

Iar când am tradus Evanghelia după Matei, la 28, 20, p. 108, am tradus versetul ultim așa: „Eu sunt cu voi în toate zilele până la desăvârșirea/ împlinirea/ sfârșitul veacului [tis sintelias tu eonos]”.

Pentru că Biserica nu vorbește despre „sfârșitul lumii”, în sensul că după venirea Domnului lumea aceasta ar pieri cu desăvârșire, ci că lumea se transfigurează prin slava lui Hristos, a Celui care vine să judece lumea cu dreptate.

Cum, tot la fel, moartea unui Sfânt nu este terminare a vieții lui, ci împlinire a vieții lui, pentru că el trece la un mod de viață tot mai umplut de slava lui Dumnezeu.

Acesta e motivul pentru care am tradus astfel sintelia de la Naum 1, 3: „în desăvârșire și în cutremur [este] calea Lui”. Pentru că sfințenia e plină de cutremurare dumnezeiască, de bucurie dumnezeiască.

Munții se cutremură din cauza lui Dumnezeu [Naum 1, 5]…iar pământul se retrage/ se pleacă de la fața Lui [Ibidem]. Însă Domnul este bun cu cei care Îl îndură pe El în ziua necazului și El îi cunoaște pe cei care au evlavia Lui [Naum 1, 7]. Pentru că Dumnezeu are relații reale, profunde, veșnice cu Sfinții Lui.

În Naum 2, 1 se vorbește despre munți ca despre stabilitatea în Dumnezeu. Căci, „iată!, pe munți, sunt picioarele celui care binevestește [evanghelizomenu] și ale celui care vestește pacea”.

Și Cel care binevestește bucurie mare și care ne vestește pacea veșnică e Hristos Dumnezeu, Cel care stă pe munții sfințeniei. Pentru că El a venit și ne-a vorbit despre cele dumnezeiești, despre ce a vrut Preacurata Treime să ne vestească și care ne sunt folositoare nouă.

De aceea persoana, viața și învățătura Lui sunt adevărata veste pentru noi și cine vrea să audă vestea Lui, trebuie să vină la loc înalt, în Biserica Sa, ca nu numai să audă cele ale Lui…ci și să se unească, în mod curat și lăuntric, cu El, cu Dumnezeul nostru, mâncându-Lși bându-L pe El, Cel euharistic.

În 2, 14 avem sintagma Domnul Pantrocratorul/ Atotțiitorul. Pentru că El este Cel ce ține toate prin puterea Sa. Și El „arde în fum mulțimea” [Ibidem] păcatelor noastre. Oricât de multe ar fi…dacă noi ne pocăim, dacă ne întoarcem la El cu toată inima.

Iar dacă vrem viață cu Dumnezeu, atunci trebuie să biruim toate greutățile cu harul Lui.

Nu de unii singuri…ci împreună cu El!

Căci altfel „nu este vindecare [iasis]” pentru ființa noastră prăbușită în păcate [3, 19].

Părintele Emilian Cornițescu ne spunea, la un curs al său, că numele Naum nu a mai fost purtat de altcineva în Sfânta Scriptură a Vechiului Testament…și că el a profețit după 761 și înainte de 612 î. d. Hr.

Nu știu de unde a preluat intervalul istoric…însă numele Naum nu este unic în VT. La Neemia 7, 7, în LXX, găsim un bărbat numit Naum, situat, în acest verset, între Vagi șiVaana.

Însă mesajul, pentru noi, al Sfântului Naum, care suntem tot o Ninive nepocăită, care este?

Nu mai dormitați! Nu mai amânați schimbarea! Nu mai stați în păcatele tinereților toată viața…ci eliberați-vă de ele continuu!

Pentru că a venit Hristos, cel care le face pe toate noi, frumoase și sfinte.

Căci schimbarea e lăuntrică, e ontologică…pentru că tocmai de aceea El S-a făcut om, pentru ca să ne schimbe dinlăuntrul nostru…și nu din afară.

Să nu mai stăm afară de noi, iubiții mei, ci să coborâm înlăuntrul nostru, dimpreună cu harul Treimii, pentru ca să izvorască izvor de apă vie în noi!

Pentru că întreaga Treime, prin harul Ei, este în noi și ne învață la tot adevărul, pe noi, mădularele Bisericii, dacă ne lăsăm conduși de Dumnezeul treimic spre toată fapta Împărăției Sale. Amin!

Sursa: http://www.teologiepentruazi.ro

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Simonos Petras

Asemeni tuturor mănăstirilor din Sfântul Munte, Mănăstirea Simonos Petras păstrează părți din moaștele mai multor sfinți. Cel mai de preț odor este mâna stângă a Sfintei Maria Magdalena.

Aici se păstrează o parte din lemnul Sfintei Cruci, precum și părți din moaștele mai multor sfinți:

- *ale cuviosului Simeon Stâlpnicul,*
- *proorocului Naum,*
- *Sfântului Ioan Botezătorul,*
- *cuvioasei mucenițe Eudoxia,*
- *Sfântului mare mucenic Pantelimon,*
- *mucenicului Trifon,*
- *marii mucenițe Paraschevi Romana,*
- *capul Sfântului Pavel mărturisitorul,*
- *piciorul Sfântului mucenic Serghie,*
- *capul Sfântului Modest, patriarhul Ierusalimului,*
- *piciorușul pruncului mucenic Chiric,*

- *mâna strângă a Sfintei Maria Magdalena,*
- *mâna dreaptă a marii muceniţe Varvara,*
- *bucăţică din moaştele Sfintei Ana, mama Maicii Domnului.*

În katholikon se află o icoană a Maicii Domnului făcătoare de minuni despre care se spune că a venit singură de la Mănăstirea Vatoped.

În tezaurul Mănăstirii Simonos Petras se păstrează două Sfinte uși din perioada 1370-1390, iar dintre icoane, deosebit de importante sunt icoana Maicii Domnului „Nădejdea celor deznădăjduiți” (sfârșitul secolului al XV-lea), icoana Sfintei Ecaterina (a doua jumătate a secolului al XV-lea).

Din cauza repetatelor incendii, mănăstirea este lipsită de alte obiecte de valoare.

Icoane

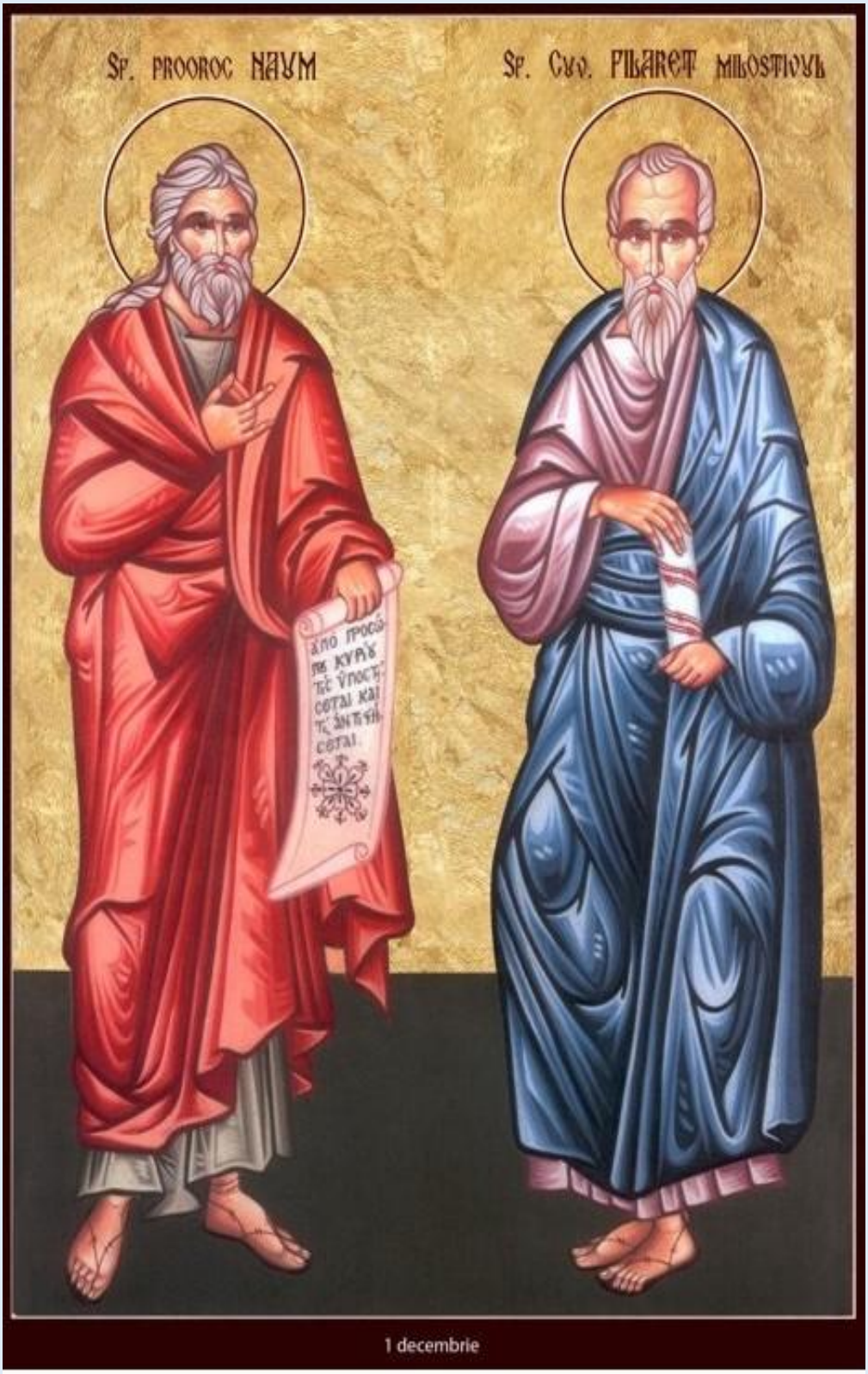

SF. PROOROC NAVM
SF. FILARET MILOSTIVUL
ἀπὸ προσώπου κυρίου τῆς ὑποστήσεται καὶ τίς ἀντιστήσεται.

1 decembrie

ΝΑΟΥΜ
ΦΙΛ
ΡΕ
ΤΟ
Ο ΕΛΕΗΜΩΝ
ΑΠΟ ΠΡΟΣΩ-
ΠΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΤΙΣ ΥΠΟΣΤΗ-
ΣΕΤΑΙ ΚΑΙ
ΤΙ ΑΝΤΙΣΤΗ-
ΣΕΤΑΙ.

TRX Watermark Image - Unregistered version - This line is removed when registered
SF. PROROC NAVM
SF. CUV. FILARET MILOSTIVUL
icoane-comenzi.blogspot.ro
1 DECEMBRIE

НАУМЪ
ЙЗЪ ТА
ВИДѢХЪ
ИСТИНН
ЫЙ ВІН
ОГРАДЪ

ΝΑΟΥΜ·

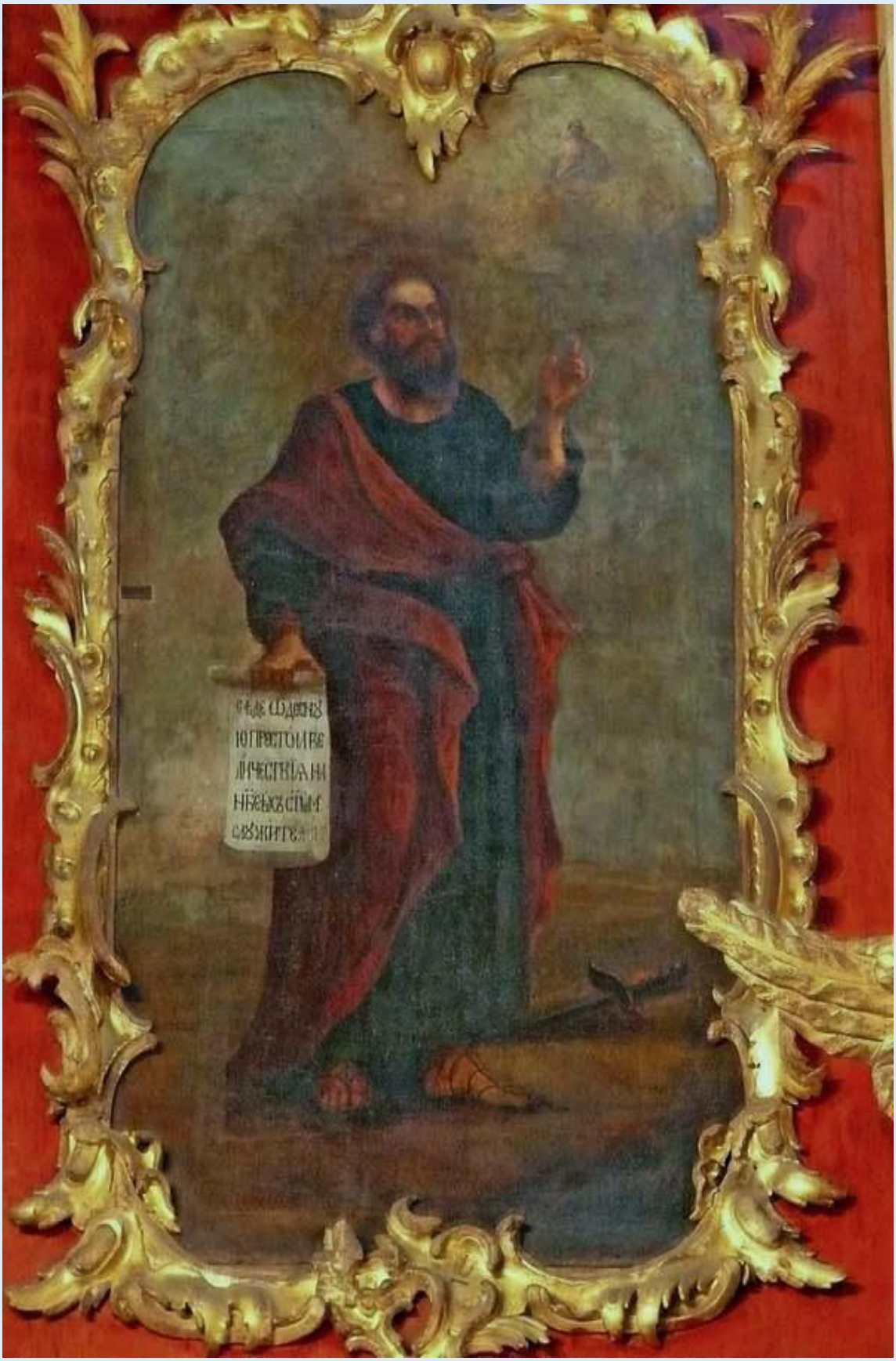

Святой пророк Наум

НАУМЪ.
ГОРЫ ПОТРЯ
СОША СЯ
ТОГДА И
ХОЛМЫ П
КОЛЕБАШ

ПРО НАУМЪ

ПРѢ: НАУМЪ

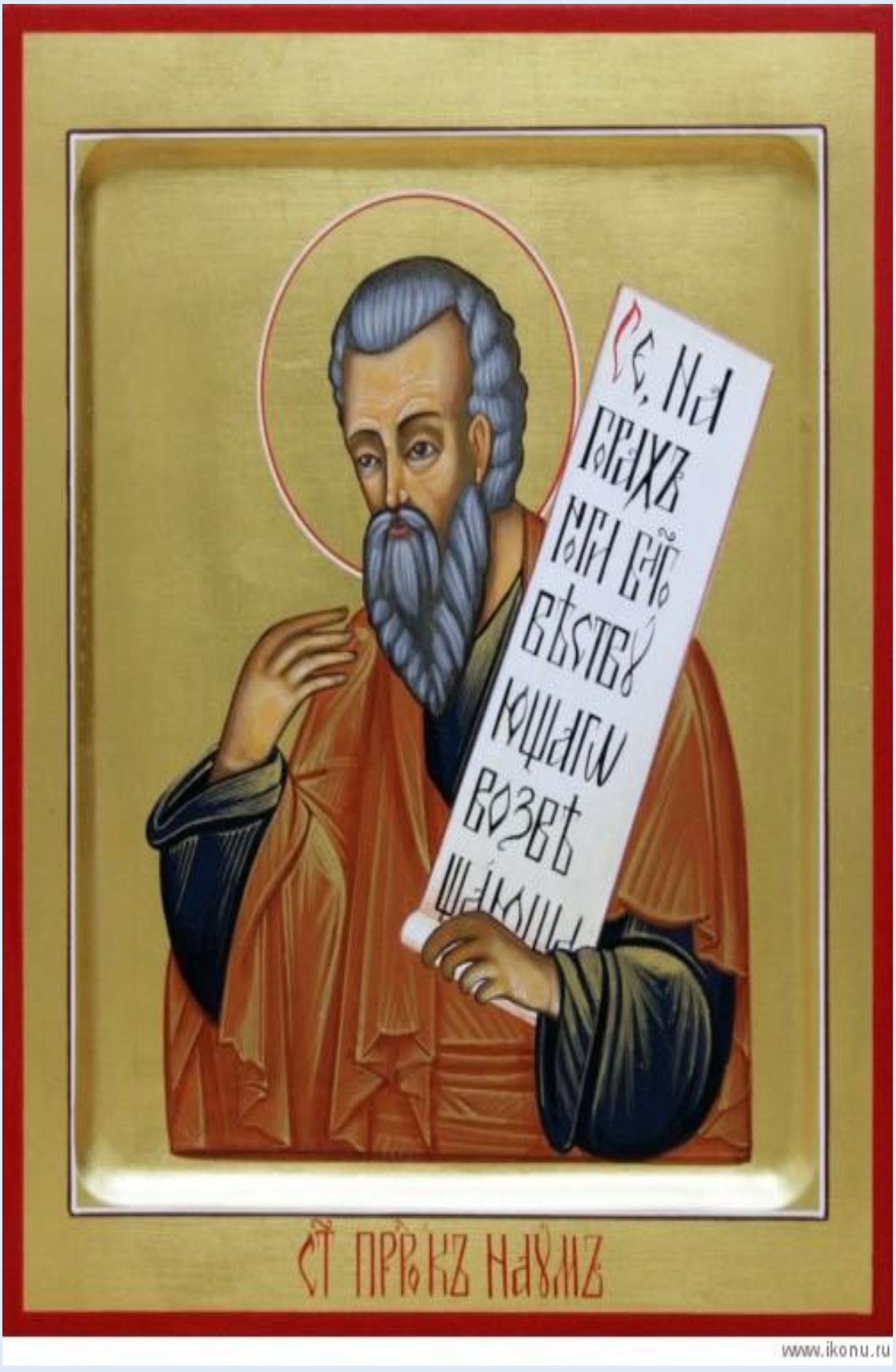
www.ikonu.ru

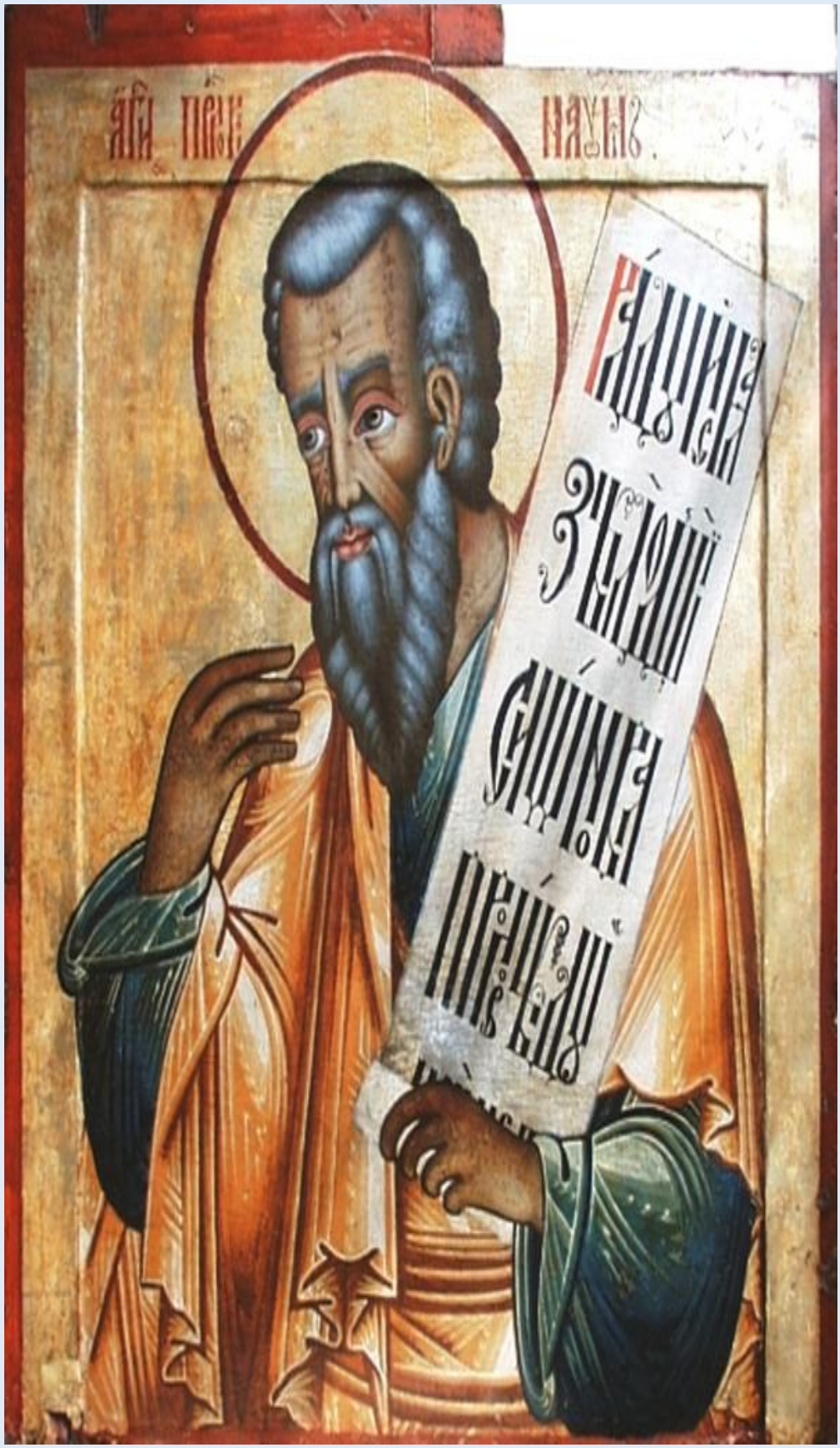

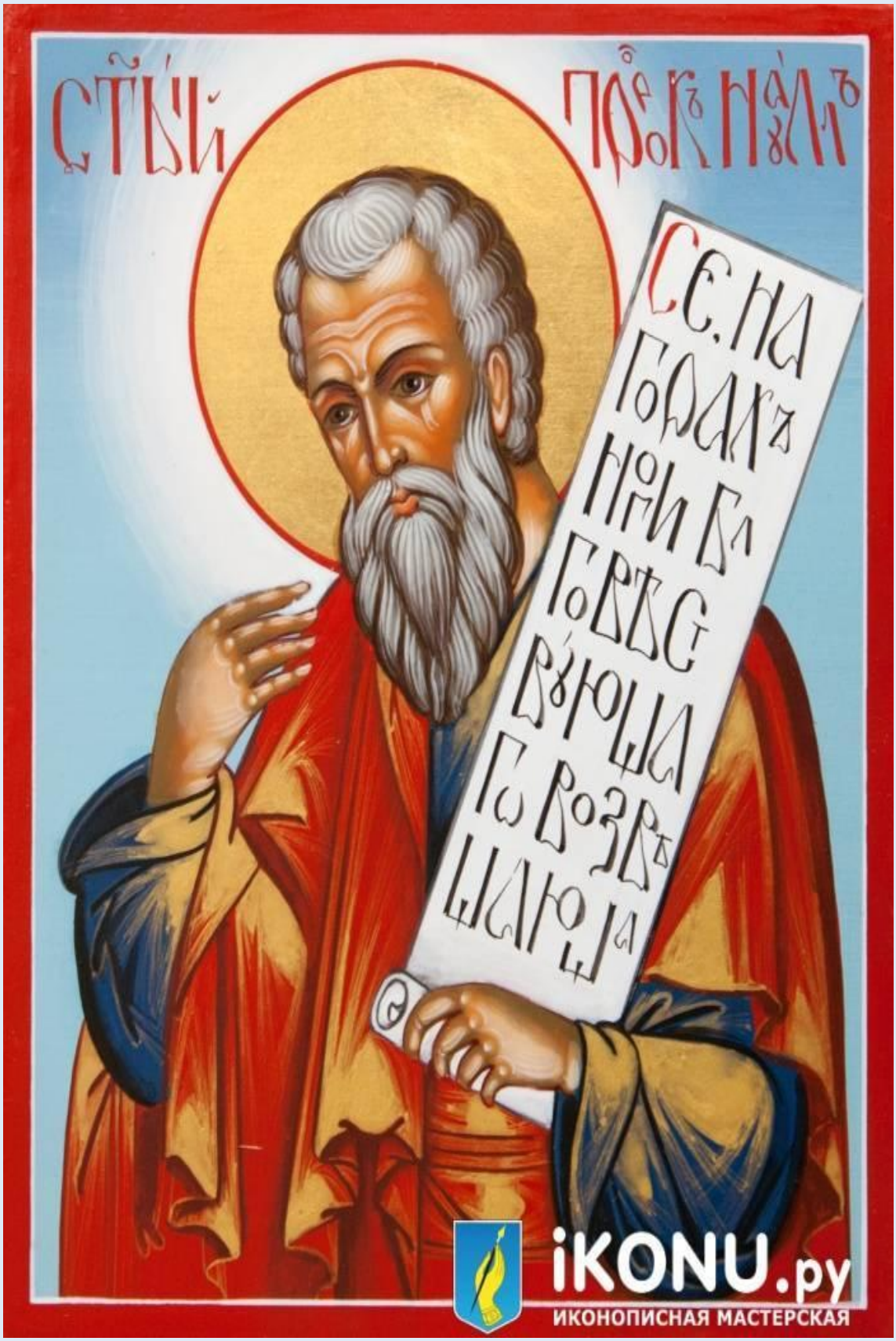
СТЫЙ ПРОРОКЪ
iKONU.ру
ИКОНОПИСНАЯ МАСТЕРСКАЯ

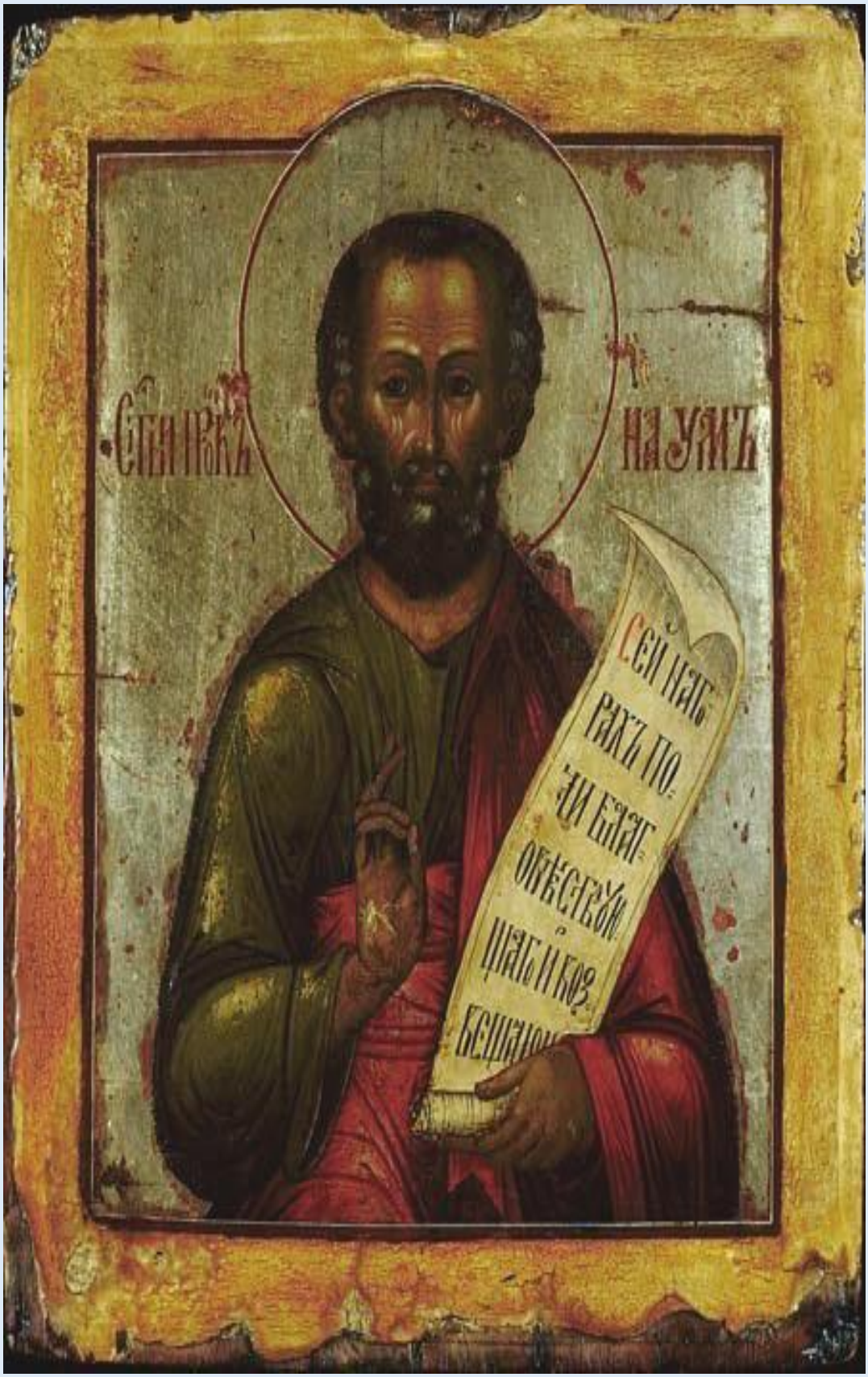
СВЯТИТЕЛЬ НА УМЪ

Sfinţii prooroci Maleahi şi Naum

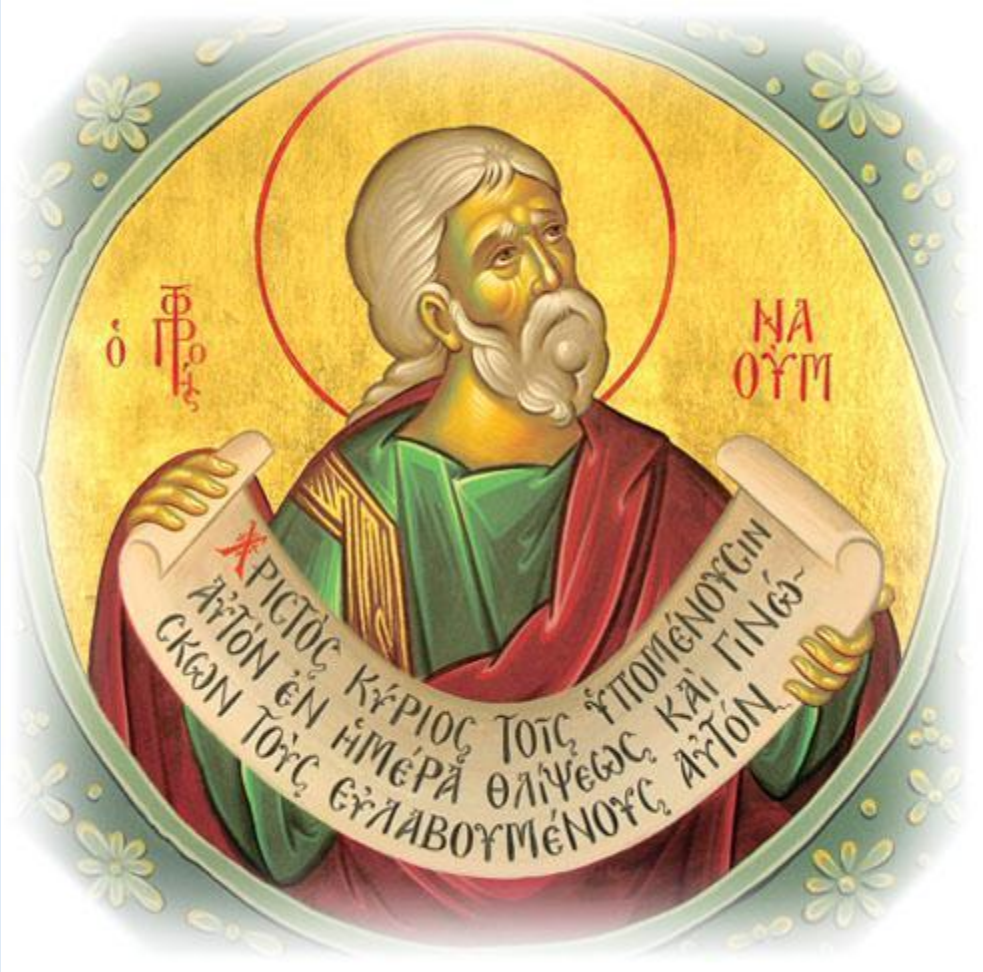
Ὁ ΠΡΟΦ
ΝΑΟΥΜ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΙΣ ΥΠΟΜΕΝΟΥΣΙΝ
ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΘΛΙΨΕΩΣ ΚΑΙ ΓΙΝΩ-
ΣΚΩΝ ΤΟΥΣ ΕΥΛΑΒΟΥΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΝ.

NAHVM
PHA.

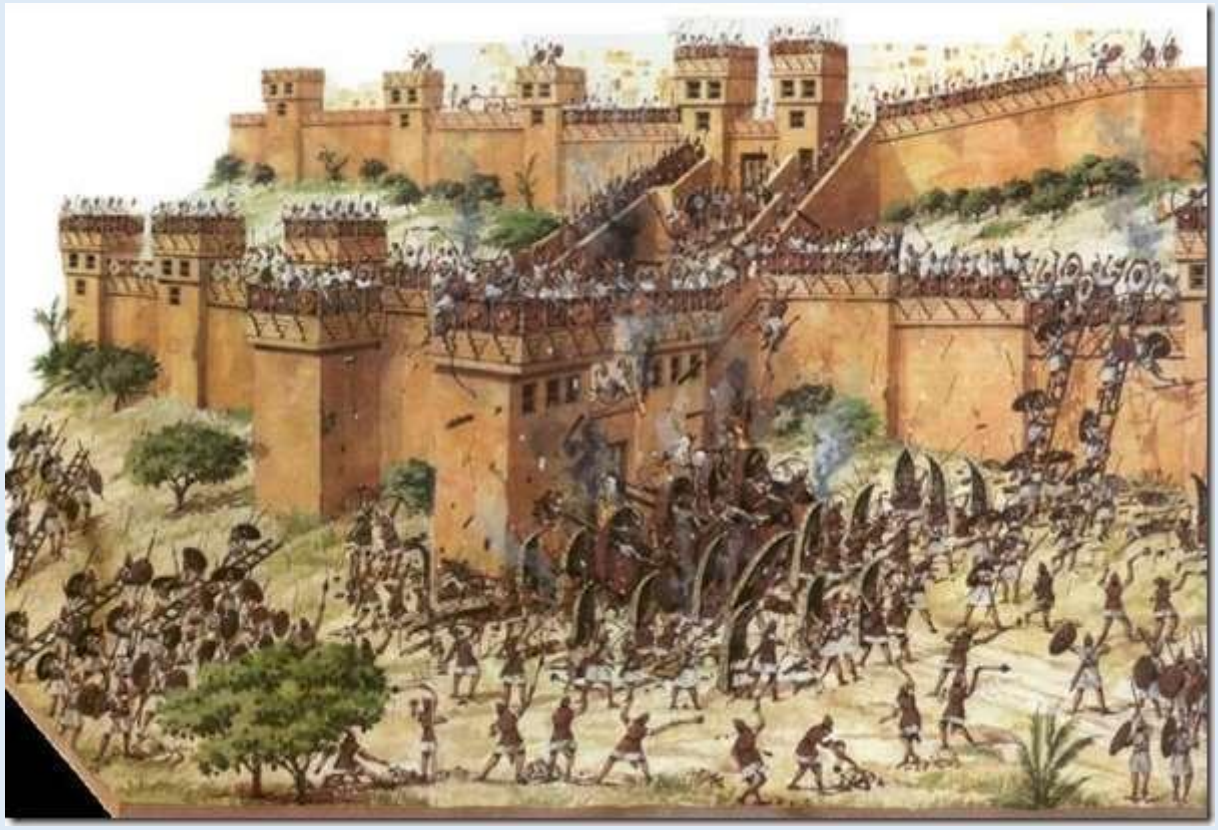

Ninive

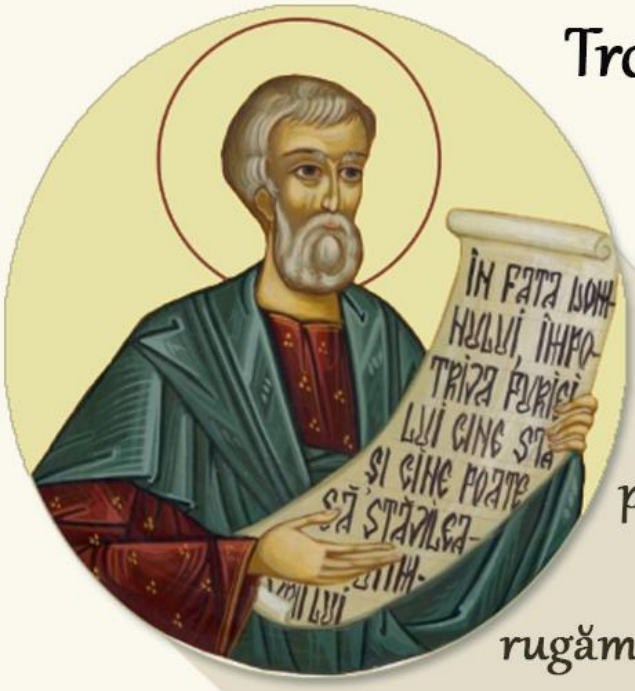

Troparul Sfântului Proroc Naum

1 Decembrie - Glasul 2

A prorocului Tău,
Doamne, Naum,
pomenire prăznuind,
printr-însul Te
rugăm, mântuiește sufletele
noastre.

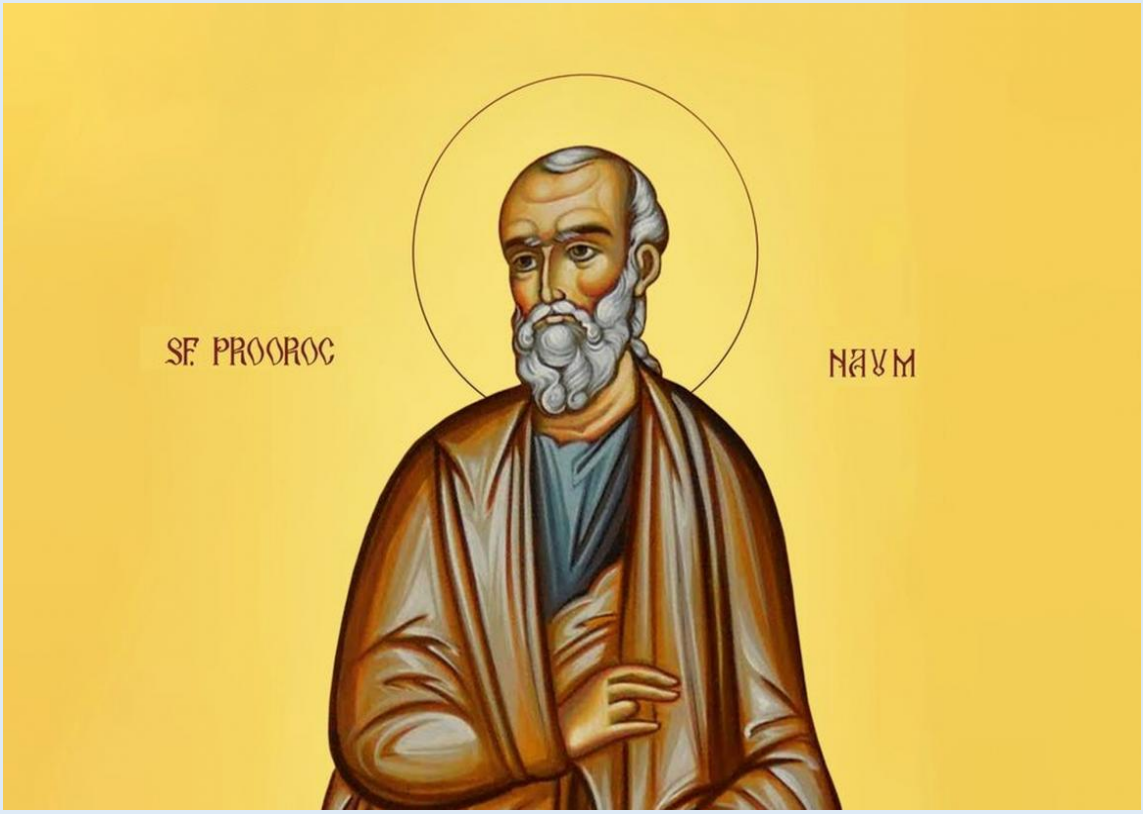

Bucură-te, Sfinte prorooc Naum!